

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

**ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΤΟΜΕΑΣ ΥΓΡΟΥ ΣΤΙΒΟΥ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«Δυνατότητες προπόνησης και συμμετοχής σε αγώνες
των ΑΜΕΑ στο θαλάσσιο σκι και γουέηκμπορντ στην
Ελλάδα και σύγκριση με άλλα κράτη.»**

Κιτσικόπουλος Θάνος ,

Δημήτρης Σπανός

Επιβλέπων Καθηγητής: Αραχωβίτης Γεώργιος (Ε.Ε.Π.)

ΙΟΥΛΙΟΣ 2021

© Copyright
Ονοματεπώνυμο συγγραφέα
Σχολή Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού
Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Εθνικής Αντιστάσεως 41, 172 37, Δάφνη, Αθήνα

Πίνακας Περιεχομένων

Περίληψη	7
Κατάλογος Συμβόλων και Συντομογραφιών	8
Λέξεις Κλειδιά	8
1. Εισαγωγή	9
1.1 Ορισμός και Διατύπωση του Προβλήματος	9
1.2 Σημασία της Έρευνας	10
1.5 Διευκρίνιση Όρων.....	10
1.5.1 Ειδικές Ανάγκες.....	10
1.5.2 Συμπερίληψη Ειδικών Αναγκών.....	11
1.5.3 Θαλάσσιο Σκι.....	11
1.5.4 Γουέικμπορντινγκ	13
2. Ανασκόπηση της Βιβλιογραφίας	14
2.1 Πρόσβαση των ΑμεΑ στον Αθλητισμό	14
2.2 Διεθνές, Ευρωπαϊκό και Ελληνικό Νομοθετικό Πλαίσιο για ΑμεΑ	16
2.2.1 Διεθνές Πλαίσιο	18
2.2.2 Ευρωπαϊκό Πλαίσιο	20
2.2.3 Ελληνικό Πλαίσιο	22
2.3 Τα Εμπόδια των ΑμεΑ.....	23
2.3.1 Σωματικά Εμπόδια.....	24
2.3.2 Εμπόδια Επικοινωνίας	25

2.3.3 Φυσικά Εμπόδια.....	25
2.3.4 Εμπόδια Πολιτικών στρατηγικών	25
2.3.5 Εμπόδια μέσω Προγραμματισμού	26
2.3.6 Κοινωνικά Εμπόδια	26
2.3.7 Εμπόδια Μεταφοράς.....	27
2.4 Αθλητισμός και ΑμεΑ	27
2.5 Εξέλιξη της Τεχνολογίας των Θαλάσσιων Αθλημάτων για ΑμεΑ.....	29
3. Οι κανονισμοί των αγωνισμάτων για ΑΜΕΑ.....	34
3.1 Κανονισμοί για την ασφάλεια.....	35
3.2 Κανονισμοί για εξοπλισμό.....	35
3.3 Κανονισμοί για το άλμα.....	36
3.4 Κανονισμοί για το σλάλομ και το ακουστικό σλάλομ.....	37
3.4.1 Επιτυχή περάσματα σλάλομ	38
3.5 Κανονισμοί για φηγούρες	39
3.5.1 Ηχητικά σήματα στις φηγούρες για αθλητές με προβλήματα στην όραση.....	39
3.5.2 Οι πόντοι των φηγούρων για ΑΜΕΑ.....	40
4. Μεθοδολογία.....	40
4.1 Σχεδιασμός Ποιοτικής Έρευνας.....	40
4.2 Ερωτήσεις Συνέντευξης των ομοσπονδιών - συλλόγων.....	40
4.3 Ερωτήσεις Αθλητών	41

4.4 Συλλογή Δεδομένων	41
5. Αποτελέσματα.....	42
5.1 Αποτελέσματα - απαντήσεις Ομοσπονδιών, συλλόγων.	42
5.2 Αποτελέσματα - απαντήσεις Αθλητών, Προπονητών	44
6. Συζήτηση.....	46
7. Ανακεφαλαίωση, Συμπεράσματα & Προτάσεις	46
8. Βιβλιογραφία	49
9. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	54
Συνέντευξη Ομοσπονδίας ΗΠΑ Καθιστού Σκι και Γουέηκμπορντ	54
Συνέντευξη ευρωπαϊκής ομοσπονδίας θαλασσίου σκι και γουεηκμπορντ..	55
Συνέντευξη Ομίλου Ελληνικών Θαλασσών	57
Συνέντευξη Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασσίου Σκι & Γουεικμπορντ.....	58
Συνέντευξη Elisha Nelson	59
Συνέντευξη Jerome Elbrycht (Γαλλία)	61
Συνέντευξη προπονητή Δημήτρη Αλεξάνδρου	62
Συνέντευξη Αλέξανδρος Φερέτος.....	64
Συνέντευξη Γιώργος Καντζίκης.....	65
Συνέντευξη Μάκης Καλαράς.....	67

**ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ
ΑΜΕΑ ΣΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΣΚΙ ΚΑΙ ΓΟΥΕΗΚΜΠΟΡΝΤ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ
ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΑΛΛΑ ΚΡΑΤΗ.**

Περίληψη

Η παρούσα μελέτη αναλύει τις δυνατότητες προπόνησης και συμμετοχής σε αγώνες των ΑΜΕΑ στο θαλάσσιο σκι και γουέηκμπορντ στην Ελλάδα ,σε σύγκριση με άλλα κράτη. Ως προς αυτό το σκοπό η μελέτη αναλύει τους όρους του θαλάσσιου σκι και γουέηκμπορντ, τα αγωνίσματα σε επίπεδο πρωταθλητισμού το σλάλομ το άλμα τις φιγούρες, τις ειδικές ανάγκες, τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα ΑΜΕΑ στο θαλάσσιο σκι και το γουέηκμπορντ. Την εξέλιξη της τεχνολογίας των θαλάσσιων αθλημάτων και ανάλυση του εξοπλισμού για τα ΑμεΑ, την πρόσβαση τους στον αθλητισμό και τους κανονισμούς του κάθε αθλήματος των ΑΜΕΑ .Τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν αυτά τόσο εν γένει όσο και στον αθλητισμό. Η μελέτη εν συνεχεία διεξάγει μία ποιοτική ανάλυση με τη χρήση συνεντεύξεων διαφόρων ομοσπονδιών – συλλόγων, αθλητών και προπονητών της Ελλάδας και του εξωτερικού θαλάσσιου σκι και γουέηκμπορντ. Έπειτα, γίνεται μία σύγκριση των συνεντεύξεων μεταξύ της Ελλάδος και των υπόλοιπων χωρών του εξωτερικού και διαφαίνεται ότι η Ελλάδα δυσκολεύεται στην παροχή δυνατοτήτων προπόνησης στα ΑΜΕΑ, οι υποδομές απουσιάζουν, οι αθλητές που ασχολούνται είναι πολύ λίγοι. Οι δυνατότητες συμμετοχής σε αγώνες δεν υπάρχουν καθώς δεν έχουν διεξαχθεί αρκετοί αγώνες για ΑΜΕΑ στην Ελλάδα. Η Ελληνική ομοσπονδία δεν είχε και δεν έχει επιτροπή για ΑΜΕΑ. Δεν υπάρχει προγραμματισμός προσέγγισης των ΑΜΕΑ για ενασχόληση με το άθλημα. Δεν υπάρχει καταγραφή ούτε γνώση για την ερασιτεχνική ενασχόληση των ΑΜΕΑ. Αντίθετα στο εξωτερικό η ζήτηση του αθλήματος είναι μεγαλύτερη, ασχολούνται

αρκετοί αθλητές με το καθιστό θαλάσσιο σκι – γουεήκμπορντ. Οι υποδομές υπάρχουν για εύκολη πρόσβαση στο νερό, διεξάγονται και αγώνες για ΑΜΕΑ μαζί με τις υπόλοιπες κατηγορίες. Επομένως καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η Ελλάδα υστερεί σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες.

Κατάλογος Συμβόλων και Συντομογραφιών

ΑμεΑ

Άτομα με Αναπηρία

Λέξεις Κλειδιά

Άλμα θαλασσίου σκι, ΑμεΑ(άτομα με ειδικές ανάγκες), γουέήκμπορντ, εξοπλισμός θαλασσίου σκι και γουέήκμπορντ, θαλάσσιο σκι, σλάλομ, φηγούρες,

1. Εισαγωγή

1.1 Ορισμός και Διατύπωση του Προβλήματος

Ιστορικά, τα άτομα με ειδικές ανάγκες ήταν, κοινωνικά και οικονομικά, ένα μειονεκτικό τμήμα της κοινωνίας. Η αναπηρία αποτελεί μέχρι στιγμής ένα από τα κύρια παγκόσμια προβλήματα σε διαφορετικά επίπεδα: κοινωνικά, υγειονομικά, οικονομικά. Έχει εκτιμηθεί ότι περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι στον κόσμο ζουν με κάποια μορφή αναπηρίας. Τουλάχιστον το ένα πέμπτο αυτών, περίπου διακόσια εκατομμύρια άτομα πάσχουν από σοβαρές αναπηρίες και έτσι αναγκάζονται να αντιμετωπίσουν μια σειρά σημαντικών δυσκολιών και προβλημάτων στην καθημερινή ζωή. Επιπλέον, τα ποσοστά αναπηρίας στον κόσμο αυξάνονται συνεχώς λόγω της προοδευτικής γήρανσης του πληθυσμού και της επακόλουθης αύξησης των ατόμων που πάσχουν από χρόνιες παθήσεις (WHO, 2011).

Από την ανάγκη αντιμετώπισης αυτού του σημαντικού προβλήματος, αναπτύχθηκε μια καινοτόμος προσέγγιση που καθορίζεται από τη διαχείριση της αναπηρίας. Εκφράζεται μέσω της πρότασης προγραμμάτων δράσης και κοινωνικών πολιτικών για την υποστήριξη ενός στρατηγικού και οργανωτικού συστήματος που προτίθεται να προωθήσει την κοινωνική, εδαφική, οικονομική και εργατική ένταξη αυτών των ατόμων. Σε αυτήν την πορεία δράσης, ο αθλητισμός μπορεί και πρέπει να συμβάλει σημαντικά, από κοινού με τον ειδικό χαρακτήρα των exergames και τη χρήση νέων τεχνολογιών (Angeloni, 2013).

Ο "προσαρμοσμένος" αθλητισμός γεννήθηκε σχετικά πρόσφατα (στη δεκαετία του '40) και παρέχει μια πολύτιμη βοήθεια για την προώθηση της ανεξάρτητης διαβίωσης και για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης των ατόμων με αναπηρίες. (Cassese&Raiola, 2017).

Τα προσαρμοστικά αθλήματα είναι συμβατικά αθλήματα, όπως το μπάσκετ, το τένις, η κολύμβηση κ.λπ., που έχουν τροποποιηθεί για να καλύψουν τις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία. (Carrington et al., 2015).

Ειδικότερα, τα προσαρμοστικά αθλήματα τα οποία θα αναλυθούν είναι το θαλάσσιο σκι και γουέηκμπορντ. Ο σκοπός της εργασίας είναι να ερευνηθούν και να συγκριθούν οι δυνατότητες προπόνησης και συμμετοχής των ατόμων με ειδικές ανάγκες στο θαλάσσιο σκι και γουέηκμπορντ στην Ελλάδα και εξωτερικό. Σε πρώτο στάδιο θα αναλυθεί η ορολογία των θαλάσσιων αθλημάτων, η πρόσβαση των ΑΜΕΑ

στον αθλητισμό, το διεθνές νομικό πλαίσιο στις ευρωπαϊκές χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας, ο εξοπλισμός, τα είδη και οι κανονισμοί των θαλάσσιων αθλημάτων και κυρίως τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα ΑμεΑ στον αθλητισμό.

1.2 Σημασία της Έρευνας

Η σημασία της έρευνας αφορά το να εντοπίσει το βαθμό δυνατοτήτων προπόνησης και συμμετοχής των ΑΜΕΑ στο θαλάσσιο σκι και γουέηκμπορντ με την χρήση της ποιοτικής ανάλυσης(συνέντευξη).

Ενώ υπήρξε μεγάλη έρευνα επικεντρωμένη στα γενικά κίνητρα, υπάρχει περιορισμένη έρευνα για τον συγκεκριμένο πληθυσμό αθλητών με σωματικές αναπηρίες. Ως εκ τούτου, η παρούσα μελέτη θα ενημερώσει τη βιβλιογραφία για τη συμμετοχή ατόμων με αναπηρία στον αθλητισμό και, πιο συγκεκριμένα, τα θαλάσσια σπορ.

1.5 Διευκρίνιση Όρων

1.5.1 Ειδικές Ανάγκες

Η αναπηρία είναι μέρος της ανθρώπινης κατάστασης. Ο καθένας είναι πιθανό να τη βιώσει, είτε μόνιμα είτε προσωρινά, σε κάποιο σημείο της ζωής του. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι διαφορετικά και δεν καθορίζονται από την αναπηρία τους. Οι αναπηρίες μπορεί να είναι ορατές ή αόρατες, και η έναρξη μπορεί να λάβει χώρα κατά τη γέννηση, ή κατά τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας, σε ηλικία εργασίας ή σε ύστερη ηλικία (Davis, 2017).

Δεν υπάρχει κανένας ορισμός της αναπηρίας. Ο ορισμός της αναπηρίας είναι περίπλοκος, καθότι είναι συνάμα «περίπλοκος, δυναμικός, πολυδιάστατος και αμφισβητούμενος» (Handongwe, 2017).

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία αναγνωρίζει ότι «η αναπηρία είναι μια εξελισσόμενη έννοια». «Τα άτομα με αναπηρίες περιλαμβάνουν αυτά τα άτομα που έχουν μακροχρόνιες σωματικές, διανοητικές ή αισθητηριακές διαταραχές, οι οποίες σε αλληλεπίδραση με διάφορα εμπόδια μπορεί να

παρεμποδίσουν την πλήρη και αποτελεσματική συμμετοχή τους στην κοινωνία ,σε ίση βάση με άλλους» (UN, 2013).

Αυτός ο ορισμός περιλαμβάνει διαφορετικές αντιλήψεις για την αναπηρία, αλλά ορίζοντας την αναπηρία ως αλληλεπίδραση, καθιστά σαφές ότι η αναπηρία δεν ενέχει ένα χαρακτηριστικό. «Μια βλάβη από μόνη της δεν θα οδηγούσε σε αναπηρία εάν υπήρχε ένα εντελώς περιεκτικό και κατανοητό περιβάλλον», το οποίο περιλαμβάνει την αντιμετώπιση ειδικών φραγμών όπως στερεότυπα, προκαταλήψεις και άλλες μορφές πατερναλιστικής και προστατευτικής θεραπείας (Degener, 2016).

1.5.2 Συμπερίληψη Ειδικών Αναγκών

Μια μετα-ανάλυση της εφαρμογής της κοινωνικής ένταξης σε μελέτες αναπηρίας διαπίστωσε ότι πρέπει:

- να γίνει αποδεκτό το άτομο με αναπηρία και να αναγνωριστεί ως άτομο πέρα από την αναπηρία
- να έχει προσωπικές σχέσεις με την οικογένεια, τους φίλους και τους γνωστούς
- να συμμετέχει σε ψυχαγωγικές και κοινωνικές δραστηριότητες
- να έχει τις κατάλληλες συνθήκες διαβίωσης
- να καταπολεμηθεί η ανεργία όσον αφορά το άτομο με αναπηρία
- να έχει την κατάλληλη επίσημη και ανεπίσημη υποστήριξη (Woodgateet. al., 2019).

Η οργάνωση σε αυτή την κοινωνική ομάδα «επιδιώκει να διασφαλίσει την πλήρη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρίες σε αναπτυξιακές διαδικασίες και σε αντιδράσεις έκτακτης ανάγκης, καθώς και ως σύνολο να εργάζεται για την αντιμετώπιση των εμποδίων που δημιουργούνται στην πρόσβαση και στη συμμετοχή τους» (UN, 2018).

1.5.3 Θαλάσσιο Σκι

Το θαλάσσιο σκι είναι το γλίστρημα στην επιφάνεια του νερού πάνω σε δύο ή ένα πέδιλα σκι, με τον σκιέρ να έλκεται από ταχύπλοο σκάφος. Ο σκιέρ συγκρατεί μια λαβή σε ένα σχοινί που είναι προσαρτημένο στο πίσω μέρος του σκάφους και εκτελεί σλάλομ.

Εικόνα 1 Θαλάσσιο Σκι

Τα πρώτα πέδιλα σκι νερού ήταν κατασκευασμένα από ξύλο, έπειτα έγιναν πιο ελαφριά με σύγχρονα υλικά όπως αφρό πολυουρεθάνης, αλουμίνιο, φάϊμπεργκλας κ.α. Τα πέδιλα σκι γενικής χρήσης έχουν μήκος περίπου 1,7 m (5,5 ft) και πλάτος περίπου 15 cm (6 in). Τα μεγέθη σκι αυξάνονται για τους βαρύτερους σκιέρ. Τα διπλά σκι έχουν μικρό κοίλωμα στο κάτω μέρος και δέστρες που μπορούν να αυξομειωθούν σε διάφορα μεγέθη ποδιών. Το μονό σκι έχει δύο δέστρες για τα πόδια και στρίβει ευκολότερα στο νερό. Η κατασκευή του μονού σκι διαφέρει ανάλογα με το επίπεδο του σκιέρ που προορίζεται και παρουσιάζονται σκι με διαφορετικές κοιλότητες . (Mazumdar, 2001).

Τα σκι των φιγούρων είναι κοντύτερα και πλατύτερα από τα κανονικά και δεν διαθέτουν καρίνα, επιτρέποντας στον σκιέρ να γυρίσει κάνοντας στροφές διαφόρων μοιρών 90° ,180° , 360° κλπ. (Fry, 2006).

Το σκι νερού ως ψυχαγωγικό χόμπι είναι εξαιρετικά δημοφιλές στην Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες, με περισσότερους από 600 τοπικούς συλλόγους και συλλόγους στις Ηνωμένες Πολιτείες μόνο. Η αύξηση του διαθέσιμου ελεύθερου χρόνου, σε συνδυασμό με τη γενικά μεγαλύτερη διαθεσιμότητα σκαφών αναψυχής, επέτρεψε ώστε η δημοτικότητα του αθλήματος να αυξηθεί ραγδαία το τελευταίο τέταρτο του 20ού αιώνα. Στα τέλη της δεκαετίας του 1990 εκτιμάται ότι περισσότεροι από 15 εκατομμύρια Αμερικανοί συμμετείχαν στο άθλημα, με παρόμοιο αριθμό και στην Ευρώπη (Davidson&Stebbins, 2011).

1.5.4 Γουέικμπορντινγκ

Το γουέικμπορντινγκ είναι ένα θαλάσσιο σπορ ,στο οποίο ο αναβάτης που στέκεται πάνω σε μία σανίδα με δύο δέστρες δεμένες στα πόδια του, έλκεται πίσω από ένα μηχανοκίνητο σκάφος αξιοποιώντας την κορυφή του κύματος για την εκτέλεση εναέριων ελιγμών. Το γουέικμπορντινγκ αναπτύχθηκε μέσω ενός συνδυασμού τεχνικών θαλάσσιου σκι, σνόουμπορντ και σέρφινγκ

Ποτάμια, λίμνες θάλασσες χρησιμοποιούνται γενικότερα για γουέικμπορντ, εφόσον, οι καιρικές συνθήκες το ευνοούν. Ο αναβάτης μπορεί να ελκεθεί και από καλωδιακά συστήματα (cable ski) χωρίς τη χρήση σκάφους. Υπάρχουν διάφορα είδη σανίδας διαμορφωμένα για το επίπεδο του κάθε αθλητή κυρίως διακρίνονται σε αρχάριο, μεσαίο και προχωρημένο. Το μέγεθος του σκοινιού μπορεί να αυξηθεί και να μειωθεί ανάλογα με το επίπεδο και τις προτιμήσεις του αθλητή(Wall, 2020).

Εικόνα 2 Γουέικμπορντ

2. Ανασκόπηση της Βιβλιογραφίας

2.1 Πρόσβαση των ΑμεΑ στον Αθλητισμό

Η συμμετοχή ατόμων με σωματική αναπηρία στον αθλητισμό έχει αυξηθεί σημαντικά τις τελευταίες δεκαετίες. Σύμφωνα με τη Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή, η συμμετοχή των αθλητών έχει αυξηθεί 11 φορές. Σε σχέση με το 1964, όπου τα άτομα δεν ξεπερνούσαν τα 400, κατά τους καλοκαιρινούς αγώνες στο Ρίο το 2016 οι αθλητές ξεπέρασαν τους 4.300 (Brittain, 2012).

Πρόσθετη έρευνα υποστηρίζει επίσης τη σημαντική ανάπτυξη αθλητικών προγραμμάτων, όπως ράγκμπι αναπηρικών αμαξιδίων, γκολφ, μπάσκετ αναπηρικής πολυθρόνας, σε όλο τον κόσμο για τα άτομα με αναπηρίες. Δεδομένης αυτής της αύξησης της συμμετοχής, τα αθλήματα για άτομα με αναπηρία αντιπροσωπεύουν έναν άξιο τομέα εξερεύνησης (Misener & Darcy, 2014).

Η ενεργός διαβίωση είναι ένας σημαντικός στόχος για τα άτομα με αναπηρίες και η συμμετοχή τους σε αθλήματα αποτελεί έναν τρόπο ώστε να παραμείνουν δραστήρια. Η έρευνα υποστηρίζει την ανάγκη, τα οφέλη και τη σημασία της ενεργού διαβίωσης για τα άτομα με αναπηρίες. Τα φυσικά προτερήματα που αποκτώνται μέσω της ενεργού συμμετοχής στον αθλητισμό είναι καταγεγραμμένα. Τα οφέλη της συμμετοχής σε ένα άθλημα, το οποίο είναι κατάλληλα προσαρμοσμένο, υπερβαίνουν μόνο τη πτυχή του φυσικού ζητήματος. Η ενεργός διαβίωση αναπτύσσει φυσικές δεξιότητες που μπορούν να βοηθήσουν τα άτομα με αναπηρίες να είναι περισσότερο ανεξάρτητα στο σχολείο, την εργασία, τον ελεύθερο χρόνο, καθώς και σε πολλές άλλες πτυχές της καθημερινής διαβίωσης (Piercyet. al., 2018).

Παρά τα αξιοσημείωτα οφέλη της ενεργού διαβίωσης, τα άτομα με αναπηρίες δεν συμμετέχουν στη συνιστώμενη ποσότητα σωματικής δραστηριότητας. Η προτεινόμενη χρονικότητα σωματικής δραστηριότητας των Κέντρων Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων των ΗΠΑ για τον γενικό πληθυσμό των ενηλίκων, είναι 150 λεπτά μέτριας έως έντονης αερόβιας δραστηριότητας εβδομαδιαίως. Ωστόσο, τα δεδομένα από το Healthy People 2020 αναφέρουν ότι το 57% των ενηλίκων με αναπηρίες δεν δήλωσαν σωματική δραστηριότητα σε σύγκριση με το 35% των ατόμων χωρίς αναπηρίες. Περίπου το 12% των ενηλίκων, ηλικίας 18-64 ετών, έχουν αναπηρία και σχεδόν το ήμισυ είναι ανενεργό, δημιουργώντας μια διαφορά στα ποσοστά

συμμετοχής στη σωματική δραστηριότητα ελεύθερου χρόνου για άτομα με αναπηρίες. Έτσι, είναι εμφανής η ανάγκη αύξησης της σωματικής δραστηριότητας μεταξύ των ατόμων με αναπηρίες (WHO, 2020).

Λαμβάνοντας υπόψη αυτό το κενό, είναι σημαντικό να διερευνήσουμε τους λόγους για τους οποίους τα άτομα με αναπηρίες δεν συμμετέχουν σε αθλητικές δραστηριότητες. Πολλά από αυτά τα άτομα μπορεί να μην συμμετέχουν επειδή δεν έχουν αυτοπεποίθηση, δεν γνωρίζουν τους τρόπους ή φοβούνται την κοινωνική επιφύλαξη και εσωστρέφεια. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες συχνά ορίζονται αποκλειστικά από την αναπηρία τους και υποτιμούνται, παραμερίζονται και επικρίνονται. Σε πολλές περιπτώσεις, θεωρούνται ανίκανοι και ανεπαρκείς στο να καταστούν ανεξάρτητοι και επιτυχημένοι. Οι άνθρωποι αυτοί μπορεί επίσης να μην συμμετέχουν επειδή δεν έχουν τα οικονομικά μέσα. Για παράδειγμα, ο αθλητικός εξοπλισμός όπως μία αναπηρική πολυθρόνα μπάσκετ μπορεί να κοστίζει πάνω από 5.000 \$. Τέλος, τα άτομα με αναπηρία ενδέχεται να μην συμμετέχουν καθότι για προσωπικούς λόγους δεν διαθέτουν τον χρόνο, δεν έχουν δυνατότητα μεταφοράς, δεν έχουν υποστήριξη από την οικογένεια, ή ακόμη, και από τους φίλους τους (Shield&Synnot, 2016).

Εκτός από την ανεπαρκή σωματική δραστηριότητα, πολλά άτομα με αναπηρίες έχουν ανισότητες σε αρκετούς βασικούς τομείς, οι οποίες οδηγούν στην κακή κατάσταση της υγείας τους, στην περιορισμένη συμμετοχή τους στην κοινότητα και στην μειωμένη ποιότητα της ζωής τους. Σύμφωνα με το Εθνικό Συμβούλιο για την Αναπηρία, υπάρχουν οκτώ βασικοί τομείς της διαβίωσης όπου τα άτομα με αναπηρίες καθυστερούν ή είναι έως και πολύ πίσω από τους συνομηλίκους τους χωρίς αναπηρίες (Bouchardet. al., 2012).

Αυτοί οι τομείς είναι η εκπαίδευση, η απασχόληση, το εισόδημα, η υγειονομική περίθαλψη, οι μεταφορές, η ψυχαγωγία και η κοινωνικοποίηση, η πολιτική συμμετοχή και η ικανοποίηση της ποιότητας ζωής. Αυτοί οι οκτώ τομείς είναι αλληλένδετοι, επομένως όταν ένα άτομο υστερεί σε έναν τομέα, κινδυνεύει να δημιουργήσει ένα φαινόμενο ντόμινο και εν συνεχεία να υστερεί επιπλέον σε άλλους τομείς. Αυτό επηρεάζει επίσης τα ταξίδια, την ψυχαγωγία και την κοινωνικοποίηση, καθώς και όλη τη συμμετοχή στην πολιτική διαδικασία. Από αυτή την οπτική γωνία, το αποτέλεσμα είναι ότι περίπου μόνο το 33% των ατόμων με σωματικές αναπηρίες, ισχυρίζονται ότι

είναι «πολύ ικανοποιημένοι με τη ζωή τους γενικότερα» σε σύγκριση με το 67% των ατόμων χωρίς αναπηρίες (WHO, 2019).

Ο Diener διαπιστώνει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι είναι ευχαριστημένοι αρκεί να βρουν επιβραβευτικές δραστηριότητες, στις οποίες δύνανται να συμμετέχουν. Εκτός από το όφελος της υγείας, η αθλητική συμμετοχή συνιστά μια άλλη δραστηριότητα που μπορεί να οδηγήσει στην ευτυχία. Για να αυξηθεί η συμμετοχή, είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε τους λόγους συμμετοχής αυτών των ατόμων. Σύμφωνα με τους Weinberg και Gould, τα κυρίαρχα κίνητρα για τη συμμετοχή στον αθλητισμό είναι η φυσική κατάσταση, η διασκέδαση και η φιλία. Οι αθλητές που ασχολούνται άμεσα ή έμμεσα με τον αθλητισμό θα μπορούσαν να επιτύχουν εσωτερική ικανοποίηση και διασκέδαση, ενώ ανταγωνίζονται μεταξύ τους (Lyubomirsky & Layous, 2013).

Η ύπαρξη εγγενών και εξωγενών κινήτρων έχει σημασία για τον αθλητισμό, διότι θα μπορούσε να συνιστά αιτία βελτίωσης της απόδοσης του ατόμου. Σε αυτό το πλαίσιο, ο αθλητισμός λειτουργεί ως καλούπι της υγείας, του συναισθήματος, της σωματικής κατάστασης και της συνολικής στάσης του ατόμου (Bloodworth, 2012).

2.2 Διεθνές, Ευρωπαϊκό και Ελληνικό Νομοθετικό Πλαίσιο για ΑμεΑ

Τα άτομα με αναπηρίες συχνά αποκλείονται από την κοινωνία και στερούνται τα ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους. Οι διακρίσεις εναντίον ατόμων με αναπηρία έχουν διαφορετικές μορφές, που κυμαίνονται από επιθετικές διακρίσεις, όπως η άρνηση εκπαιδευτικών ευκαιριών, έως πιο λεπτές μορφές διακρίσεων, όπως ο διαχωρισμός και η απομόνωση λόγω της επιβολής φυσικών και κοινωνικών εμποδίων. Οι επιπτώσεις των διακρίσεων λόγω αναπηρίας ήταν ιδιαίτερα σοβαρές σε τομείς όπως η εκπαίδευση, η απασχόληση, η στέγαση, οι μεταφορές, η πολιτιστική ζωή και η πρόσβαση σε δημόσιους χώρους και υπηρεσίες. Αυτό μπορεί να προκύψει από τη διάκριση, τον αποκλεισμό, τον περιορισμό ή την άρνηση πρόσβασης λόγω αναπηρίας, η οποία ουσιαστικά ακυρώνει ή παρεμποδίζει την αναγνώριση, την άσκηση και τη διάκριση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία (Clifford, 2011).

Παρά την πρόοδο της νομοθεσίας κατά την τελευταία δεκαετία, τέτοιες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρίες δεν έχουν αντιμετωπιστεί συστηματικά από την κοινωνία. Οι περισσότερες νομοθεσίες και πολιτικές για την αναπηρία βασίζονται στην υπόθεση ότι τα άτομα με αναπηρία απλά δεν είναι σε θέση να ασκήσουν τα ίδια δικαιώματα με τα άτομα χωρίς αναπηρία. Κατά

συνέπεια, η κατάσταση των ατόμων με αναπηρία συχνά αντιμετωπίζεται από την άποψη της αποκατάστασης και των κοινωνικών υπηρεσιών. Υπάρχει ανάγκη για μια πιο περιεκτική νομοθεσία που να διασφαλίζει τα δικαιώματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες σε όλες τις πτυχές - πολιτικές, αστικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές - σε ίση βάση με τα άτομα χωρίς αναπηρίες. Απαιτούνται κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων διακρίσεων και για την προώθηση, ως εκ τούτου, ευκαιριών για τα άτομα με αναπηρία, προκειμένου να συμμετέχουν με βάση την ισότητα στην κοινωνική ζωή και ανάπτυξη (Perlin, 2011).

Υπάρχουν επίσης ορισμένα πολιτιστικά και κοινωνικά εμπόδια που έχουν χρησιμεύσει για να αποτρέψουν την πλήρη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία. Οι διακριτικές πρακτικές εναντίον των ατόμων με αναπηρία ενδέχεται να είναι αποτέλεσμα κοινωνικών και πολιτιστικών κανόνων που έχουν θεσμοθετηθεί από την νομοθεσία. Οι αλλαγές των αντιλήψεων και των εννοιών της αναπηρίας θα συμπεριλάβουν, μετατροπές τόσο στις αξίες όσο και στη διευρυμένη κατανόηση, σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας, αλλά και εστίαση σε εκείνους τους κοινωνικούς και πολιτιστικούς κανόνες, που μπορούν να διαιωνίσουν εσφαλμένους και ακατάλληλους μύθους σχετικά με την αναπηρία. Ένα από τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά της νομικής σκέψης κατά τον 20ό αιώνα, ήταν η αναγνώριση της νομολογίας ως εργαλείου κοινωνικής αλλαγής. Αν και η νομοθεσία δεν είναι το μόνο μέσο κοινωνικής προόδου, αντιπροσωπεύει ένα από τα πιο ισχυρά μέσα αλλαγής, προόδου και ανάπτυξης στην κοινωνία (Davar, 2012).

Η νομοθεσία σε επίπεδο χώρας είναι θεμελιώδης για την προώθηση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία. Παρότι η σημασία και ο αυξανόμενος ρόλος του διεθνούς δικαίου στην προώθηση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία αναγνωρίζεται από τη διεθνή κοινότητα, η εγχώρια νομοθεσία παραμένει ένα από τα πιο αποτελεσματικά μέσα για τη διευκόλυνση των κοινωνικών αλλαγών και τη βελτίωση της κατάστασης των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Οι διεθνείς κανόνες σχετικά με την αναπηρία είναι χρήσιμοι για τον καθορισμό κοινών προτύπων για τη νομοθεσία για την αναπηρία. Αυτά τα πρότυπα πρέπει, επίσης, να αντικατοπτρίζονται κατάλληλα σε πολιτικές και προγράμματα που προσεγγίζουν άτομα με αναπηρία και μπορούν να επιφέρουν θετικές αλλαγές στη ζωή τους (Harpur, 2010).

2.2.1 Διεθνές Πλαίσιο

Όλα τα διεθνή μέσα προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, όπως ισχύουν για όλους τους πολίτες. Αυτή η αρχή της καθολικότητας ενισχύεται από τις αρχές της ισότητας και της μη διάκρισης, οι οποίες περιλαμβάνονται στις συμβάσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα (Lordet. al., 2010).

Οι βασικές συμβάσεις των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι:

- Διεθνές σύμφωνο για τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα.
- Διεθνές σύμφωνο για τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα.
- Σύμβαση για την εξάλειψη κάθε μορφής φυλετικών διακρίσεων.
- Σύμβαση για την εξάλειψη κάθε μορφής διακρίσεων κατά των γυναικών.
- Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλης σκληρής, απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας.
- Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού.
- Διεθνής σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων όλων των διακινούμενων εργαζομένων και των μελών των οικογενειών τους.

Ορισμένες διεθνείς και περιφερειακές συμβάσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα προστατεύουν συγκεκριμένα τα δικαιώματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες ή περιέχουν διατάξεις που αφορούν άτομα με αναπηρία. Αυτές οι διεθνείς και περιφερειακές συμβάσεις έχουν ως εξής:

- Σύμβαση της ΔΟΕ σχετικά με την επαγγελματική αποκατάσταση και την απασχόληση των ατόμων με ειδικές ανάγκες.
- Διαμερικανική σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των ατόμων με αναπηρία.
- Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού.
- Αφρικανικός Χάρτης Ανθρωπίνων και Δικαιωμάτων του Λαού.
- Αφρικανικός χάρτης για τα δικαιώματα και την ευημερία του παιδιού.
- Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης.
- Πρωτόκολλο του Σαν Σαλβαδόρ, ως πρόσθετο πρωτόκολλο της αμερικανικής σύμβασης για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον τομέα των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων.

Οι διεθνείς συνθήκες ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι δεσμευτικές για τα συμβαλλόμενα κράτη που τις έχουν επικυρώσει. Ορισμένες καθολικές αρχές, όπως η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και ορισμένες ειδικές διατάξεις, όπως η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, έχουν γίνει μέρος του εθιμικού διεθνούς δικαίου και θεωρούνται δεσμευτικές για όλα τα κράτη, ακόμη και για εκείνα που δεν έχουν επικυρώσει μία συνθήκη για τα δικαιώματα του ανθρώπου που ενσωματώνει κανόνες του εθιμικού δικαίου (Douglas-Scott, 2011).

Τα διεθνή μέσα, όπως δηλώσεις, ψηφίσματα, αρχές, κατευθυντήριες γραμμές και κανόνες, δεν συνιστούν τεχνικές νομικές δεσμεύσεις. Εκφράζουν γενικά αποδεκτές αρχές και αντιπροσωπεύουν μια ηθική και πολιτική δέσμευση των κρατών. Μπορούν, επίσης, να χρησιμοποιηθούν ως κατευθυντήριες γραμμές για τα κράτη κατά τη θέσπιση νομοθεσίας και τη διαμόρφωση πολιτικών σχετικά με τα άτομα με αναπηρία.

Τα μέσα γενικής πολιτικής, όπως τα έγγραφα αποτελεσμάτων των παγκόσμιων συνόδων κορυφής και διασκέψεων, ισχύουν και για τα άτομα με αναπηρία. Αυτά τα μέσα περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, τη Διακήρυξη και το Πρόγραμμα Δράσης της Κοπεγχάγης που εγκρίθηκαν στην Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής για την Κοινωνική Ανάπτυξη, 6-12 Μαρτίου 1995, και τη Διακήρυξη της Χιλιετίας και τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας που εγκρίθηκαν στη Σύνοδο Κορυφής της Χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών τον Σεπτέμβριο του 2000 (Brummer, 2010).

Πολλά μη δεσμευτικά διεθνή μέσα για ειδικές ανάγκες έχουν υιοθετηθεί σε διεθνές επίπεδο. Τα μέσα περιλαμβάνουν τα εξής:

- Διακήρυξη των δικαιωμάτων των ψυχικά καθυστερημένων ατόμων,
- Δήλωση για τα δικαιώματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες,
- Παγκόσμιο πρόγραμμα δράσης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες,
- Οδηγίες του Ταλίν με στόχο τη δράση για την ανάπτυξη ανθρωπίνων πόρων στον τομέα της αναπηρίας,
- Αρχές για την Προστασία των Ατόμων με Ψυχική Ασθένεια και τη Βελτίωση της Ψυχικής Υγείας,
- Τυπικοί κανόνες για την εξίσωση ευκαιριών για άτομα με αναπηρίες,
- Σύσταση της ΔΟΕ σχετικά με την επαγγελματική αποκατάσταση των ατόμων με ειδικές ανάγκες,

- Σύσταση της ΔΟΕ σχετικά με την επαγγελματική αποκατάσταση και την απασχόληση των ατόμων με ειδικές ανάγκες,
- Δήλωση του Sundberg για δράσεις και στρατηγικές για την εκπαίδευση, την πρόληψη και την ένταξη, που εγκρίθηκε από την Παγκόσμια Διάσκεψη της UNESCO για τις δράσεις και τις στρατηγικές για την εκπαίδευση, την πρόληψη και την ένταξη, Μάλαγα (Ισπανία), 2 - 7 Νοεμβρίου 1981,
- Δήλωση της Σαλαμάνκα και Πλαίσιο Δράσης για την Ειδική Αγωγή, που εγκρίθηκε από την Παγκόσμια Διάσκεψη της UNESCO για την Εκπαίδευση Ειδικών Αναγκών: Πρόσβαση και Ποιότητα, Σαλαμάνκα (Ισπανία), 7 - 10 Ιουνίου 1994.

Επιπλέον, η Επιτροπή Οικονομικών, Κοινωνικών και Πολιτιστικών Δικαιωμάτων έχει δώσει ένα Γενικό Σχόλιο για τα άτομα με αναπηρία. Τα γενικά σχόλια είναι έγκυρες δηλώσεις της Επιτροπής για την κατανόηση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται από το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα. Τα γενικά σχόλια, που εγκρίθηκαν από τους περισσότερους φορείς της Συνθήκης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να καθοδηγήσουν τα κράτη στην εφαρμογή των διεθνών κανόνων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και για να μετρήσουν το επίπεδο συμμόρφωσης των κρατών μερών όσον αφορά τα ειδικά δικαιώματα που περιέχονται στις συμβάσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα (Odello&Seatzu, 2020).

2.2.2 Ευρωπαϊκό Πλαίσιο

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και όλα τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (UNCRPD). Αυτή η σημαντική συνθήκη τέθηκε σε ισχύ για την ΕΕ, τον Ιανουάριο του 2011, και καθοδήγησε το περιεχόμενο της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την αναπηρία 2010-2020 (Morrissey, 2012).

- Βασικές πρωτοβουλίες αναπηρίας.
- Ευρωπαϊκή Πράξη Προσβασιμότητας, οδηγία της ΕΕ 2019/882 σχετικά με τις απαιτήσεις προσβασιμότητας προϊόντων και υπηρεσιών,
- κανονισμοί για τα δικαιώματα των επιβατών με μειωμένη κινητικότητα, στους κύριους τρόπους μεταφοράς,
- Οδηγία της ΕΕ 2016/2102 σχετικά με την προσβασιμότητα ιστότοπων και κινητών εφαρμογών φορέων του δημόσιου τομέα.

- Κάρτα αναπηρίας στην ΕΕ.
- Κάρτα στάθμευσης ΕΕ.
- Οδηγία της ΕΕ 2000/78/ΕΚ για τη θέσπιση ενός γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και το επάγγελμα.

Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης τα κράτη μέλη στην εφαρμογή της UNCRPD μέσω του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και με κονδύλια της ΕΕ.

Μερικά χρήσιμα εργαλεία είναι:

- ο Ευρωπαϊκός Πυλώνας των Κοινωνικών Δικαιωμάτων, με την αρχή 17 να είναι αφιερωμένη σε άτομα με αναπηρία, καθώς και σε θέματα αναπηρίας, αναφερόμενη σε σχετικές αρχές,
- το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο, το οποίο παρέχει ένα πλαίσιο συντονισμού των οικονομικών πολιτικών σε ολόκληρη την ΕΕ και παρέχει πληροφορίες για την κατάσταση των ατόμων με και χωρίς αναπηρία στα κράτη μέλη.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει δεσμευτεί να ευαισθητοποιήσει ,σχετικά με τις συνθήκες διαβίωσης των ατόμων με αναπηρίες, τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν στην καθημερινή ζωή και τα εργαλεία για τη βελτίωση της ζωής τους. Δημοσιεύει επίσης την εφαρμογή της UNCRPD (Mittler, 2015).

Για την επίτευξη αυτού του στόχου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οργανώνει κάθε χρόνο τη διάσκεψη για την ευρωπαϊκή ημέρα των ατόμων με αναπηρία, το Access City Award, το οποίο επιβραβεύει πόλεις που έχουν καταβάλει εξαιρετικές προσπάθειες για να γίνουν πιο προσιτές. Το ετήσιο φόρουμ εργασίας για την εφαρμογή της UNCRPD προσφέρει εκπαίδευση για νομικούς και επαγγελματίες πολιτικής σχετικά με την πολιτική και τη νομοθεσία της ΕΕ για την αναπηρία (Bekiariset. al., 2020).

Η ΕΕ παρέχει οικονομική στήριξη μέσω ετήσιας επιχορήγησης σε ορισμένους οργανισμούς ατόμων με αναπηρία σε επίπεδο ΕΕ (DPO) και ΜΚΟ, στο πλαίσιο του προγράμματος για τα δικαιώματα, την ισότητα και την ιθαγένεια, προκειμένου να διευκολύνει τη συμμετοχή τους σε διαδικασίες σε επίπεδο ΕΕ. Για παράδειγμα, παρέχουν απόψεις σχετικά με την ανάπτυξη της νομοθεσίας και των πολιτικών της ΕΕ (Halvorsenet. al., 2017). Σε αυτούς τους οργανισμούς συγκαταλέγονται τα εξής:

- Ευρωπαϊκό Φόρουμ Αναπηρίας,
- Η ένταξη στην Ευρώπη,

- Διεθνής Ομοσπονδία Σπίνα, Μπιφίντα και Υδροκεφάλου,
- Ευρωπαϊκή Ένωση Τυφλών.
- Ευρωπαϊκή Ένωση Κωφών.
- Ο αυτισμός στην Ευρώπη.
- Ψυχική Υγεία στην Ευρώπη.

Τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία είναι τα κύρια χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ για την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Συμβάλλουν στη διασφάλιση της κοινωνικής ένταξης των πιο ευάλωτων πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρία (Nicaise, 2012).

Το Ακαδημαϊκό Δίκτυο Ευρωπαίων Εμπειρογνομώνων για την Αναπηρία παρέχει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανάλυση δεδομένων και πολιτικών από τα κράτη μέλη της ΕΕ. Διαχειρίζονται το DOTCOM, κάθε φορά που υπάρχει κάθε διάθεση για τα όσα απαιτούνται από την UNCRPD στην ΕΕ, και επίσης τα διαθέτουν (Currie&Seddon, 2014).

2.2.3 Ελληνικό Πλαίσιο

Η Ελλάδα έχει επικυρώσει τις περισσότερες από τις σημαντικότερες διεθνείς συμβάσεις όσον αφορά την πρόσβαση στην εκπαίδευση και την απασχόληση για άτομα με ειδικές ανάγκες και αναπηρίες.

Οι μαθητές με αναπηρία μπορούν να φοιτούν σε γενικά σχολεία, αν και πρέπει να βρεθεί ένα προσβάσιμο σχολείο. Υπάρχουν ξεχωριστά σχολεία για μαθητές με προβλήματα όρασης, ακόμη και για μαθητές με άλλες σωματικές αναπηρίες, όπως η εγκεφαλική παράλυση (Beco, 2017).

Τα βασικά χαρακτηριστικά του κοινοτικού συστήματος υποστήριξης για άτομα με αναπηρία είναι η οικονομική ενίσχυση μέσω παροχών αναπηρίας και συντάξεων, η παροχή βοηθημάτων και εξοπλισμού και η παροχή κρατικών χρηματοδοτούμενων κοινοτικών ή βραχυπρόθεσμων υπηρεσιών αποκατάστασης κατοικιών. Η τοπική υποστήριξη άρχισε να εμφανίζεται με τη μορφή μικρών πιλοτικών έργων, με τη Βοήθεια στο σπίτι το 1997, και αναπτύχθηκε μέσω τοπικών τμημάτων κοινωνικών υπηρεσιών και δικτύων κέντρων υποστήριξης σε ολόκληρη τη χώρα, μόνο μετά το 2003.

Όσον αφορά το δικαίωμα των πολιτών της ΕΕ και των μελών της οικογένειάς τους, είτε πρόκειται για πολίτες της ΕΕ, είτε για πολίτες τρίτων χωρών, σε διατάξεις αναπηρίας στην Ελλάδα, αυτό εξαρτάται από το καθεστώς διαμονής τους, με εξαίρεση τη λήψη υγειονομικής περίθαλψης, κατά τη διάρκεια βραχείας διαμονής στην Ελλάδα, για κατόχους της Ευρωπαϊκής Κάρτας Υγείας.

Κατά γενικό κανόνα, οποιοσδήποτε που εργάζεται και ζει νόμιμα στην Ελλάδα, δηλαδή είναι ασφαλισμένος, θεωρείται κάτοικος και δικαιούται τις ίδιες παροχές με τους Έλληνες πολίτες με αναπηρία (Marini, 2020).

Το Προεδρικό Διάταγμα 106/2007, το οποίο μετέφερε την οδηγία της ΕΕ 2004/38 / ΕΚ σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία και την παραμονή των Ευρωπαίων Πολιτών και των μελών της οικογένειάς τους στην Ελλάδα, ενημερώνει για τους όρους απόκτηση του καθεστώτος διαμονής (Marini, 2020).

2.3 Τα Εμπόδια των ΑμεΑ

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας περιγράφει τα εμπόδια ως κάτι περισσότερο από απλά φυσικά εμπόδια. Στον ορισμό των εμποδίων από τον ΠΟΥ αναφέρεται σχετικά:

«Παράγοντες στο περιβάλλον ενός ατόμου που, λόγω της απουσίας ή της παρουσίας τους, περιορίζουν τη λειτουργία και δημιουργούν αναπηρία (Diez, 2008). Αυτά περιλαμβάνουν χαρακτηριστικά όπως:

- ένα φυσικό περιβάλλον που δεν είναι προσβάσιμο,
- έλλειψη σχετικής βοηθητικής τεχνολογίας (βοηθητικές, προσαρμοστικές και αποκαταστατικές συσκευές),
- αρνητικές στάσεις των ανθρώπων απέναντι στην αναπηρία,
- υπηρεσίες, συστήματα και πολιτικές που είτε είναι ανύπαρκτες είτε εμποδίζουν τη συμμετοχή όλων των ατόμων σε όλους τους τομείς της ζωής.

Συχνά υπάρχουν πολλά εμπόδια που μπορούν να κάνουν εξαιρετικά δύσκολη ή ακόμη και αδύνατη τη λειτουργία των ατόμων με αναπηρία. Παρακάτω, παρουσιάζονται τα πιο κοινά εμπόδια, τα οποία είναι πιθανό σε πολλές περιπτώσεις να παρουσιαστούν σε συνδυασμό μεταξύ τους:

- Αισθητικά

- Επικοινωνιακά
- Σωματικά
- Πολιτικής στρατηγικής
- Προγραμματισμού
- Κοινωνικά
- Μεταφορά

2.3.1 Σωματικά Εμπόδια

Οι φραγμοί στάσης και συμπεριφοράς είναι οι πιο βασικοί και συμβάλλουν σε άλλα εμπόδια. Για παράδειγμα, μερικοί άνθρωποι μπορεί να μην γνωρίζουν ότι οι δυσκολίες στην είσοδο ή την έξοδο σε ένα μέρος μπορούν να περιορίσουν ένα άτομο με αναπηρία να συμμετέχει στην καθημερινή ζωή και σε κοινές καθημερινές δραστηριότητες (WHO, 2001). Παραδείγματα φραγμών στάσεων και συμπεριφοράς περιλαμβάνουν:

Στερεότυπα: Οι άνθρωποι μερικές φορές συμπεριφέρονται στερεοτυπικά έναντι ατόμων με αναπηρία, υποθέτοντας ότι η ποιότητα ζωής τους είναι κακή ή ανθυγιεινή λόγω των βλαβών τους.

Στίγμα, προκατάληψη και διακρίσεις: Στην κοινωνία, αυτές οι συμπεριφορές μπορεί να προέρχονται από ιδέες ανθρώπων που σχετίζονται με την αναπηρία. Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν την αναπηρία ως προσωπική τραγωδία, ως κάτι που πρέπει να θεραπευτεί ή να προληφθεί, ως τιμωρία για αδικήματα ή ως ένδειξη της έλλειψης ικανότητας συμπεριφοράς ενός ατόμου όπως αναμενόταν στην κοινωνία (Sherry, 2016).

Σήμερα, η κατανόηση της αναπηρίας από την κοινωνία βελτιώνεται, καθώς αναγνωρίζουμε την «αναπηρία» ως αυτό που συμβαίνει όταν οι λειτουργικές ανάγκες ενός ατόμου δεν αντιμετωπίζονται στο φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον του. Με το να μην θεωρούμε την αναπηρία ένα προσωπικό έλλειμμα ή ένα μειονέκτημα, και αντ' αυτού να την θεωρούμε ως κοινωνική ευθύνη, στην οποία όλοι οι άνθρωποι μπορούν να συμβάλουν, για να βιώσουν ανεξάρτητες και πλήρεις ζωές, καθίσταται ευκολότερο να αναγνωρίσουμε και να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν όλοι οι άνθρωποι, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων με αναπηρίες (Ashby, 2018).

2.3.2 Εμπόδια Επικοινωνίας

Τα εμπόδια στην επικοινωνία αντιμετωπίζονται από άτομα με αναπηρίες που έχουν προβλήματα στην ακοή, την ομιλία, την ανάγνωση, τη γραφή ή και την κατανόηση, και που χρησιμοποιούν διαφορετικούς τρόπους επικοινωνίας από αυτούς που χρησιμοποιούν τα άτομα που δεν έχουν αυτές τις αναπηρίες. Παραδείγματα εμποδίων επικοινωνίας περιλαμβάνουν:

Γραπτά μηνύματα προώθησης της υγείας που εμποδίζουν τα άτομα με προβλήματα όρασης να λάβουν το μήνυμα. Γι' αυτά τα άτομα απαιτείται η χρήση μικρών εκτυπώσεων βασισμένων στο σύστημα μπράιγ, καθώς και μη εκτυπώσιμων εκδόσεων υλικού για άτομα που χρησιμοποιούν προγράμματα ανάγνωσης οθόνης (Elderet. al., 2018).

Ηχητικά μηνύματα προώθησης της υγείας που δεν είναι προσβάσιμα για άτομα, τα οποία αντιμετωπίζουν προβλήματα ακοής.

Βίντεο, που δεν περιλαμβάνουν υπότιτλους.

Προφορική επικοινωνία, η οποία δεν συνοδεύεται από χειροκίνητη ερμηνεία.

Η χρήση τεχνικής γλώσσας, μακρών προτάσεων και λέξεων με πολλές συλλαβές, που μπορεί να μην γίνονται κατανοητά από άτομα με γνωστικές διαταραχές.

2.3.3 Φυσικά Εμπόδια

Τα φυσικά εμπόδια είναι δομικά εμπόδια σε φυσικά ή ανθρωπογενή περιβάλλοντα που εμποδίζουν την κινητικότητα ή την πρόσβαση ατόμων με αναπηρίες (Elderet. al., 2018). Παραδείγματα φυσικών εμποδίων περιλαμβάνουν:

Περιορισμούς για άτομα με κινητικά προβλήματα στην πρόσβαση σε ένα κτίριο ή στη χρήση πεζοδρομίου.

Εξοπλισμό ιατρικό, όπως για παράδειγμα τον εξοπλισμό μαστογραφίας, όπου απαιτείται η γυναίκα να σταθεί όρθια.

Απουσία ειδικών ασανσέρ για αναπηρικά αμαξίδια ή για άτομα που δυσκολεύονται να ανέβουν.

2.3.4 Εμπόδια Πολιτικών στρατηγικών

Τα εμπόδια πολιτικής αντιμετώπισης σχετίζονται συχνά με την έλλειψη συνειδητοποίησης ή επιβολής των υφιστάμενων νόμων και κανονισμών, που απαιτούν

την ύπαρξη προγραμμάτων και δραστηριοτήτων, ώστε να είναι προσβάσιμα σε άτομα με αναπηρίες (Ginis, 2018). Παραδείγματα εμποδίων πολιτικής περιλαμβάνουν:

Άρνηση συμμετοχής των ατόμων με αναπηρία σε προγράμματα και υπηρεσίες.

Άρνηση πρόσβασης ατόμων με αναπηρία σε προγράμματα, υπηρεσίες, ή ευκαιρίες συμμετοχής ως αποτέλεσμα της ύπαρξης φυσικών εμποδίων.

Άρνηση δημιουργίας ειδικών εγκαταστάσεων για άτομα με αναπηρίες στο χώρο εργασίας, ώστε να μπορούν να εκτελούν τις βασικές λειτουργίες της εργασίας, για την εκτέλεση της οποίας έχουν υποβάλει αίτηση ή έχουν προσληφθεί.

2.3.5 Εμπόδια μέσω Προγραμματισμού

Τα εμπόδια μέσω προγραμματισμού περιορίζουν την αποτελεσματική παροχή προγράμματος δημόσιας υγείας ή υγειονομικής περίθαλψης για άτομα με διαφορετικούς τύπους αναπηριών (Krahnet. al., 2015). Παραδείγματα εμποδίων μέσω προγραμματισμού περιλαμβάνουν:

Άβολο προγραμματισμό.

Έλλειψη προσβάσιμου εξοπλισμού, όπως στον εξοπλισμό μαστογραφικού ελέγχου από γυναίκες με αναπηρίες.

Ανεπαρκή χρόνο για ιατρική εξέταση και ειδικές διαδικασίες.

Έλλειψη επικοινωνίας με ασθενείς ή συμμετέχοντες.

Σωστή στάση, γνώση και κατανόηση των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

2.3.6 Κοινωνικά Εμπόδια

Τα κοινωνικά εμπόδια σχετίζονται με τις συνθήκες υπό τις οποίες οι άνθρωποι γεννιούνται, μεγαλώνουν, ζουν, μαθαίνουν, εργάζονται, ενώ σε αυτά περιλαμβάνονται και οι κοινωνικοί καθοριστικοί παράγοντες της υγείας, που μπορούν να συμβάλουν στη μειωμένη λειτουργία των ατόμων με αναπηρία (Carod-Artal, 2017).

Παρακάτω παρατίθενται παραδείγματα κοινωνικών εμποδίων:

Τα άτομα με αναπηρίες είναι πολύ λιγότερο πιθανό να απασχοληθούν. Το 2017, μόνο το 35,5% των ατόμων με αναπηρίες, ηλικίας 18 έως 64 ετών, απασχολούνταν, ενώ απασχολούνταν το 76,5% των ατόμων χωρίς αναπηρία, περίπου το διπλάσιο από εκείνο των ατόμων με αναπηρίες (Reichardet. al., 2017).

Τα άτομα με αναπηρίες είναι λιγότερο πιθανό να έχουν ολοκληρώσει το γυμνάσιο σε σύγκριση με τους συνομηλίκους τους χωρίς αναπηρίες (22,3% σε σύγκριση με 10,1%).

Τα άτομα με αναπηρίες είναι πιο πιθανό να έχουν μικρότερο εισόδημα, σε σύγκριση με τα άτομα χωρίς αναπηρίες (22,3% σε σύγκριση με 7,3%).

Τα παιδιά με αναπηρίες είναι σχεδόν τέσσερις φορές πιο πιθανό να βιώσουν βία από τα παιδιά χωρίς αναπηρίες.

2.3.7 Εμπόδια Μεταφοράς

Τα εμπόδια μεταφοράς οφείλονται στην έλλειψη επαρκούς μεταφοράς που παρεμποδίζει την ικανότητα ενός ατόμου να είναι ανεξάρτητο και να λειτουργεί στην κοινωνία. Παραδείγματα εμποδίων μεταφοράς περιλαμβάνουν:

Έλλειψη πρόσβασης στη μεταφορά για άτομα που δεν είναι σε θέση να οδηγήσουν λόγω όρασης ή γνωστικών διαταραχών.

Έλλειψη πρόσβασης, στα μέσα μαζικής μεταφοράς, τα οποία ενδέχεται να μην είναι διαθέσιμα ή σε άβολες αποστάσεις ή τοποθεσίες.

2.4 Αθλητισμός και ΑμεΑ

Η μοναδική ικανότητα του αθλητισμού να ξεπερνά τα γλωσσικά, πολιτιστικά και κοινωνικά εμπόδια τον καθιστά μια εξαιρετική πλατφόρμα για στρατηγικές ένταξης και προσαρμογής. Επιπλέον, η παγκόσμια δημοτικότητα του αθλητισμού και τα οφέλη της σωματικής, κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης τον καθιστούν ένα ιδανικό εργαλείο για την προώθηση της ένταξης και της ευημερίας των ατόμων με αναπηρία.

Τα άτομα με αναπηρίες αντιμετωπίζουν συχνά κοινωνικά εμπόδια και η αναπηρία προκαλεί αρνητικές αντιλήψεις και διακρίσεις σε πολλές κοινωνίες. Ως αποτέλεσμα του στίγματος που σχετίζεται με την αναπηρία, τα άτομα με ειδικές ανάγκες αποκλείονται γενικά από την εκπαίδευση, την απασχόληση και την κοινωνική ζωή, γεγονός που τους στερεί ευκαιρίες απαραίτητες για την κοινωνική τους ανάπτυξη, υγεία και ευεξία. Σε ορισμένες κοινωνίες, τα άτομα με αναπηρία θεωρούνται εξαρτημένα και θεωρούνται ανεπαρκή, ενισχύοντας έτσι την αδράνεια που συχνά προκαλεί τα άτομα με σωματικές αναπηρίες να βιώσουν περιορισμένη κινητικότητα πέρα από την αιτία της αναπηρίας τους (Brakel, 2012).

Ο αθλητισμός μπορεί να συμβάλει στη μείωση του στίγματος και των διακρίσεων που σχετίζονται με την αναπηρία, διότι μπορεί να μεταμορφώσει τη στάση της κοινότητας απέναντι στα άτομα με αναπηρίες επισημαίνοντας τις δεξιότητές τους και μειώνοντας την τάση να προβάλλεται η αναπηρία στη θέση του ατόμου. Μέσω του αθλητισμού, τα άτομα χωρίς αναπηρίες αλληλεπιδρούν με τα άτομα με αναπηρίες σε ένα θετικό πλαίσιο, αναγκάζοντάς τα να αναδιαμορφώσουν τις υποθέσεις για το τι μπορούν και τι δεν μπορούν να κάνουν τα άτομα με αναπηρίες (Werner, 2012).

Ο αθλητισμός αλλάζει το άτομο με αναπηρία με εξίσου βαθύ τρόπο, δίνοντας τη δυνατότητα στα άτομα με αναπηρίες να συνειδητοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους και να υποστηρίξουν τις αλλαγές στην κοινωνία. Μέσω του αθλητισμού, τα άτομα με αναπηρίες αποκτούν ζωτικές κοινωνικές δεξιότητες, αναπτύσσουν την ανεξαρτησία τους και έχουν την εξουσία να ενεργούν ως παράγοντες αλλαγής. Ο αθλητισμός διδάσκει στα άτομα πώς να επικοινωνούν αποτελεσματικά καθώς και τη σημασία της ομαδικής εργασίας και της συνεργασίας και του σεβασμού για τους άλλους. Ο αθλητισμός είναι επίσης κατάλληλος για τη μείωση της εξάρτησης και την ανάπτυξη μεγαλύτερης ανεξαρτησίας, βοηθώντας τα άτομα με αναπηρίες να γίνουν σωματικά και διανοητικά ισχυρότερα. Αυτές οι δεξιότητες μπορούν να μεταφερθούν σε άλλους νέους χώρους, συμπεριλαμβανομένης της εργασίας και της υπεράσπισης, βοηθώντας περαιτέρω στην οικοδόμηση αυτάρκειας.

Η δύναμη του αθλητισμού ως μετασχηματιστικού εργαλείου έχει ιδιαίτερη σημασία για τις γυναίκες, καθότι οι γυναίκες με αναπηρίες συχνά αντιμετωπίζουν διπλή διάκριση βάσει του φύλου και της αναπηρίας τους. Αναφέρεται ότι το 93% των γυναικών με αναπηρίες δεν ασχολούνται με τον αθλητισμό, δεδομένου ότι οι γυναίκες αποτελούν μόνο το ένα τρίτο των αθλητών με αναπηρία στους διεθνείς αγώνες. Παρέχοντας στις γυναίκες με αναπηρία την ευκαιρία να ανταγωνιστούν και να δείξουν τη φυσική τους ικανότητα, ο αθλητισμός μπορεί να βοηθήσει στη μείωση των στερεοτύπων και των αρνητικών αντιλήψεων που αφορούν με τις γυναίκες με αναπηρίες.

Επιπλέον, βελτιώνοντας την ένταξη και την ευημερία των ατόμων με αναπηρίες, ο αθλητισμός μπορεί επίσης να βοηθήσει στην προώθηση των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας. Για παράδειγμα, οι αθλητικές ευκαιρίες μπορούν να βοηθήσουν στην επίτευξη του στόχου της καθολικής πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, μειώνοντας το στίγμα που εμποδίζει τα παιδιά με αναπηρίες να φοιτήσουν στο σχολείο,

να προωθήσουν την ισότητα των φύλων παροτρύνοντας τις γυναίκες και τα κορίτσια με αναπηρίες να αποκτήσουν πληροφορίες για την υγεία, τις δεξιότητες, τα κοινωνικά δίκτυα και να αποκτήσουν ηγετική εμπειρία, ούτως ώστε να δημιουργηθεί αυξανόμενη απασχόληση μειώνοντας τα επίπεδα φτώχειας και πείνας, συμβάλλοντας στη μείωση του στίγματος και στην αύξηση της αυτοπεποίθησης (WHO, 2019).

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία είναι το πρώτο νομικά δεσμευτικό διεθνές μέσο που αφορά τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία στον αθλητισμό. Το άρθρο 30 της Σύμβασης αφορά τόσο τον γενικό αθλητισμό όσο και τον αθλητισμό για ειδικές ανάγκες, καθώς ορίζει ότι «τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να ενθαρρύνουν και να προωθήσουν τη συμμετοχή, όσο το δυνατόν περισσότερο, των ατόμων με αναπηρίες σε γενικές αθλητικές δραστηριότητες σε όλα τα επίπεδα». Καλεί επίσης τις κυβερνήσεις, τα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση, να διασφαλίσουν ότι τα άτομα με αναπηρίες θα έχουν πρόσβαση σε αθλητικούς και ψυχαγωγικούς χώρους, ως θεατές και ως ενεργά συμμετέχοντες πολίτες. Αυτό απαιτεί επίσης, να συμπεριληφθούν τα παιδιά με αναπηρίες στη φυσική αγωγή του σχολικού προγράμματος «στο μέγιστο δυνατό βαθμό» και να έχουν ίση πρόσβαση «στο παιχνίδι, την αναψυχή και τις αθλητικές δραστηριότητες» (Fina&Cera, 2017).

2.5 Εξέλιξη της Τεχνολογίας των Θαλάσσιων Αθλημάτων για ΑμεΑ

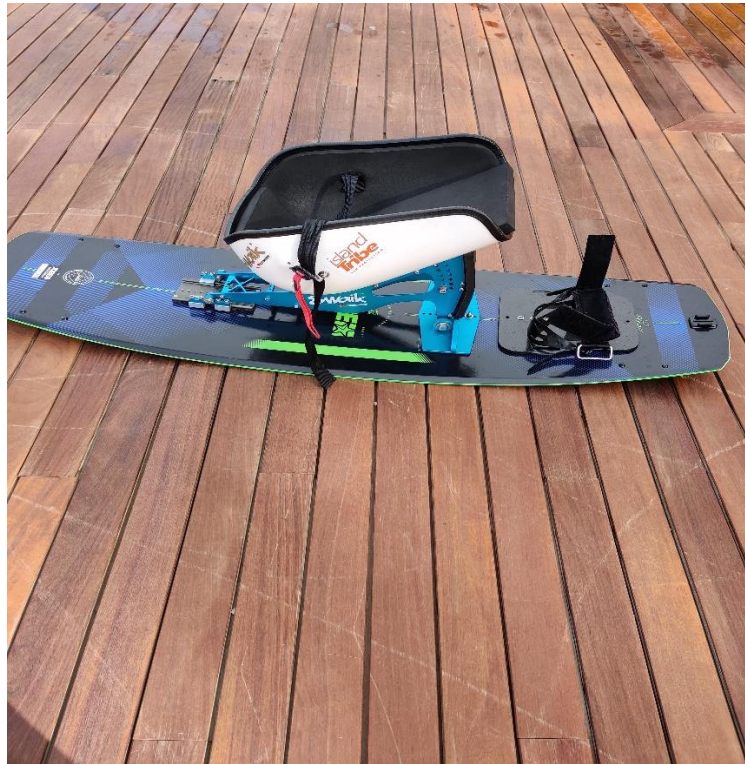
Υπάρχουν περιορισμένα περιγραφικά και συγκριτικά δεδομένα, σχετικά με τα ποσοστά συμμετοχής και τα πρότυπα φυσικής δραστηριότητας των ατόμων με αναπηρία, αλλά, όπου υπάρχουν αυτά τα δεδομένα, φαίνεται ότι τα άτομα με αναπηρίες ασκούν σε γενικές γραμμές λιγότερη σωματική δραστηριότητα από τους συναδέλφους τους. Η παγκόσμια εκτίμηση υποδηλώνει ότι περισσότερο από το 60% των ενηλίκων παγκοσμίως δεν συμμετέχουν σε επίπεδα σωματικής δραστηριότητας, που θα ωφελούσαν την υγεία τους, και ότι η σωματική αδράνεια, αναφέρεται ότι είναι ακόμη πιο διαδεδομένη τόσο στις γυναίκες όσο και στα άτομα με αναπηρία (Phillips&Holland, 2011).

Τα αποτελέσματα μιας έρευνας, που διενήργησε η Εθνική Αρχή Αναπηρίας, δείχνουν ότι, τα άτομα με αναπηρία στην Ιρλανδία είναι λιγότερο πιθανό να είναι σωματικά δραστήρια σε έναν διπλάσιο αριθμό ατόμων που δεν κάνουν τακτική άσκηση, να συγκριθούν με τους συμμαθητές τους με ικανότητα. Η Sport England, ο

εθνικός οργανισμός αθλητικής ανάπτυξης, σε δύο ξεχωριστές έρευνες σχετικά με τη συμμετοχή σε παιδιών και ενηλίκων με αναπηρία, δείχνει ότι τα ποσοστά συμμετοχής στον αθλητισμό και η συχνότητα συμμετοχής είναι σημαντικά χαμηλότερα από τα αντίστοιχα των ατόμων χωρίς αναπηρίες (Sherry, 2016).

Η υποστηρικτική τεχνολογία στον αθλητισμό είναι ένας τομέας τεχνολογικού σχεδιασμού που αναπτύσσεται. Η υποβοηθητική τεχνολογία είναι η σειρά νέων συσκευών που δημιουργήθηκαν για να επιτρέψουν στους λάτρεις των σπορ με αναπηρία, να παίζουν. Η υποβοηθητική τεχνολογία μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε αθλήματα με αναπηρία, όπου ένα υπάρχον άθλημα τροποποιείται για να επιτρέψει στους παίκτες με αναπηρία να συμμετέχουν. Ενώ, επιπλέον, η υποστηρικτική τεχνολογία μπορεί επιπλέον να χρησιμοποιηθεί για την εφεύρεση εντελώς νέων αθλημάτων, με αποκλειστικό επίκεντρο τους αθλητές με αναπηρίες (Tripathi, 2016).

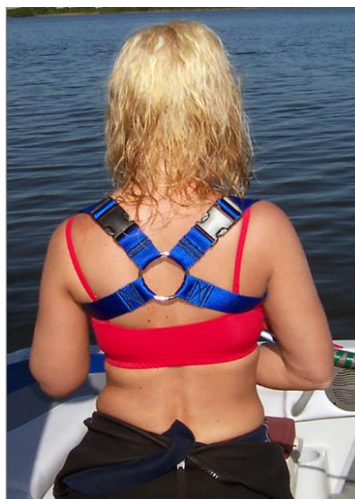
Ένας αυξανόμενος αριθμός ατόμων με αναπηρίες συμμετέχουν σε αθλήματα, οδηγώντας στην ανάπτυξη νέας βοηθητικής τεχνολογίας. Οι βοηθητικές συσκευές τεχνολογίας μπορεί να είναι απλές, "χαμηλής τεχνολογίας" ή μπορεί να χρησιμοποιούν πολύ προηγμένη τεχνολογία, ενώ ορισμένες ακόμη χρησιμοποιούν και υπολογιστές. Η βοηθητική τεχνολογία για τα αθλήματα μπορεί επίσης να είναι απλή ή προηγμένη. Κατά συνέπεια, η υποστηρικτική τεχνολογία μπορεί να βρεθεί σε αθλήματα που κυμαίνονται από την αναψυχή της τοπικής κοινότητας έως τα ελίτ παραολυμπιακά αγωνίσματα. Με την πάροδο του χρόνου, έχουν αναπτυχθεί πιο σύνθετες συσκευές βοηθητικής τεχνολογίας και ως αποτέλεσμα, τα αθλήματα για άτομα με αναπηρίες "έχουν αλλάξει από το να είναι ένα κλινικό θεραπευτικό εργαλείο σε μια ολοένα και περισσότερο προσανατολισμένη στον ανταγωνισμό δραστηριότητα".

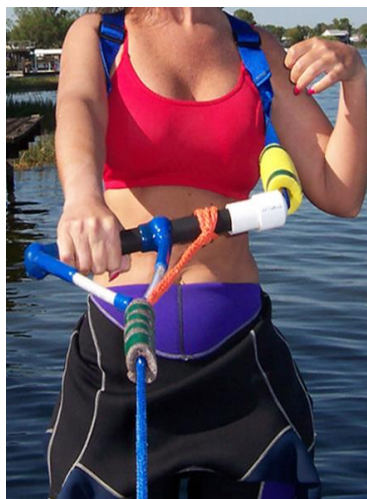
Εικόνα 3 Εξοπλισμός καθιστού σκι

Το καθιστό σκι (sit ski) είναι ένας τύπος προσαρμοστικού εξοπλισμού για αθλητές με τραυματισμούς του νωτιαίου μυελού ή άλλες αναπηρίες που τους εμποδίζουν να σηκωθούν. Οι σκιέρ κάθονται στο κάθισμα ή το κλουβί που στερεώνεται στην κορυφή, γεγονός που τους επιτρέπει να παραμένουν σε καθιστή θέση. Ορισμένα σκι είναι δεμένα με τη λαβή του σκιέρ, γνωστό ως αφετηρία, για όσους μπορεί να αντιμετωπίσουν προβλήματα με το κράτημα. Τα sitski έρχονται σε επίπεδα αρχάριου, ενδιάμεσου και προχωρημένου, με την πιο αισθητή διαφορά να είναι το πλάτος των σκι. Άλλες διαφορές περιλαμβάνουν υλικό, μέγεθος σανίδας και μηχανισμού ανάλογα με την κατηγορία αθλήματος.

Ένας άλλος τύπος προσαρμόσιμου εξοπλισμού για θαλάσσιο σκι είναι ένας βραχίονας. Ο βραχίονας είναι μια τροποποιημένη λαβή σαν ένα λουρί, το οποίο φοριέται σαν σωσίβιο στους ώμους του σκιέρ. Αυτό προορίζεται να βοηθήσει όσους αντιμετωπίζουν προβλήματα ώστε να πιάσουν το σχοινί ρυμούλκησης με το ένα χέρι. Ο σχεδιασμός του βραχίονα απελευθερώνεται, αποτρέποντας οποιαδήποτε έλξη, σε περίπτωση πτώσης του αθλητή.

Εικόνα 4

Εικόνα 5

Το θαλάσσιο σκι εισήχθη στην κοινότητα των ατόμων με ειδικές ανάγκες το 1983 με την ανάπτυξη του sit-ski από τον Royce Andes. Το 1982, ο Royce συμμετείχε σε σκι με γυμνά πόδια, ενώ στο ατύχημα που συνέβη έσπασε το λαιμό του και τον άφησε παράλυτο. Προσέδωσε μια εντελώς νέα ματιά στο άθλημα που του άρεσε, και διερωτήθηκε πώς μπορούσε να προσαρμοστεί και να φέρει το άθλημα του θαλάσσιου σκι στην κοινότητα των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο μετά το ατύχημα, ο Royce είχε δημιουργήσει κάτι πρωτότυπο στο θαλάσσιο άθλημα. Σχεδίασε το περίγραμμα με ένα στυλό στο στόμα, του και ο καλός του φίλος πήρε το σχέδιό του και το μεταμόρφωσε σε κάτι πρωτότυπο που λειτουργεί. Ο φίλος του Royce, δάσκαλος λυκείου, μετέφερε το όνειρο στους μαθητές του, όπου τα πρώτα σκι χτίστηκαν ως μαθήματα σχολικής εκπαίδευσης. Αργότερα ο Royce ανέπτυξε τα σχέδιά του στο Kan Ski, το οποίο ήταν το πρώτο σύνθετο σκι που διατίθεται για άτομα με ειδικές ανάγκες, ώστε να απολαύσουν το άθλημα του θαλάσσιου σκι. Χάρη στην κίνηση και τη δέσμευσή του στο άθλημα που του αρέσει, το προσαρμοστικό θαλάσσιο σκι έχει εξελιχθεί σε ένα διεθνές άθλημα με ανθρώπους που ανταγωνίζονται σε σλάλομ, άλματα και κόλπα.

Σήμερα, υπάρχει μια ποικιλία προσαρμοστικού εξοπλισμού για θαλάσσιο σκι, επιτρέποντας σε άτομα με σωματικές αναπηρίες να απολαύσουν το άθλημα. Άτομα με αναπηρία ενός ποδιού συνήθως στέκονται σε ένα πέδιλο σκι. Υπάρχουν μερικοί

ακρωτηριασμένοι με ένα πόδι που χρησιμοποιούν ένα προσθετικό "πόδι σκι" και κάνουν σκι σε δύο πέδιλα ή σε ένα χρησιμοποιώντας και τα δύο πόδια.

Για άτομα που έχουν βλάβη στο ένα χέρι υπάρχει μια ποικιλία από ιμάντες που βοηθούν στην αντιστάθμιση της έλλειψης έλξης, από τη μία πλευρά του σώματος. Άτομα που δεν μπορούν να σταθούν, λόγω τραυματισμών του νωτιαίου μυελού, εγκεφαλικής παράλυσης ή άλλων μυϊκών παθήσεων θα κάνουν σκι χρησιμοποιώντας ένα «καθιστικό σκι». Αυτά έρχονται σε ακρίβεια μεγεθών από μεγάλα, πολύ σταθερά σκι , σε στενά ανταγωνιστικά σκι που έχουν σχεδιαστεί για να τρέχουν το σλάλομ, για να βοηθήσουν τον σκιέρ με αδύναμη ή χαμηλή αντοχή στη λαβή.

Εικόνα 6
Αρχάριου επιπέδου

Εικόνα 7
Μεσαίου επιπέδου

Εικόνα 8
Υψηλού επιπέδου
(αγωνιστικό, σλάλομ)

Εικόνα 9
Πέδιλο για άλμα

Εικόνα 10
κάθισμα για πέδιλο σκι

Εικόνα 11
Σανίδες γουεηκμπορντ.

Εικόνα 12
Κάθισμα για σανίδα γουεηκμπορντ.

Για σκιέρ με προβλήματα όρασης, το σκι διατίθεται με ελάχιστες προσαρμογές. Χρησιμοποιώντας σήματα σφυρίγματος, ο σκιέρ με προβλήματα όρασης μπορεί να δεχτεί συμβουλές, όταν το νερό είναι καθαρό από εμπόδια, και κάνει ελεύθερα σκι χωρίς βοήθεια.

3. Οι κανονισμοί των αγωνισμάτων για AMEA

Οι αθλητές με κινητικές δυσκολίες πριν τη συμμετοχή τους στο διαγωνισμό χωρίζονται στις εξής κατηγορίες :

- κινητικές δυσκολίες στο χέρι A1, A2
- κινητικές δυσκολίες στο πόδι L, LP
- πολλαπλές παραπληγίες και στα δυο πόδια MP1,MP2,MP3,MP4,MP5
- προβλήματα στην όραση V1,V2
- κινητικές δυσκολίες σε χέρια και πόδια A/L1 , A/L2

Η κατηγοριοποίηση αυτή θα είναι οριστική μετά την εξέταση των αθλητών σε ειδικά τεστ που καθορίζουν το είδος και το βαθμό της παραπληγίας του κάθε αθλητή. Ένας αθλητής που θα μπορούσε να ενταχθεί σε πάνω από μία κατηγορία υποχρεούται να επιλέξει μία και να τρέξει στην ίδια για όλα τα είδη αγωνισμάτων. Οι

προημιτελικοί και οι τελικοί αγώνες των ΑΜΕΑ θα χωριστούν σε 3 κατηγορίες ανδρών και γυναικών : στους όρθιους αθλητές, στους καθιστούς και αυτούς με προβλήματα όρασης.

Κάθε διαγωνιζόμενος κερδίζει μετά από κάθε αγώνισμα σλάλομ, φηγούρας , άλματος πόντους με στόχο να ξεπεράσει το παγκόσμιο ρεκόρ. Ο καθορισμός των πόντων γίνεται με αυτή τη φόρμουλα : το σκόρ του σκιέρ δια το μικρότερο σκορ παγκόσμιου ρεκόρ επί το 1000.

3.1 Κανονισμοί για την ασφάλεια

- Ο υπεύθυνος ασφαλείας έχει πλήρη εξουκείωση με το θαλάσσιο σκι για ΑΜΕΑ.
- Η λαβή και το σχοινί έλξης των αθλητών απαγορεύεται να συνδέεται στα σκι η το σώμα. Μόνη εξαίρεση εάν συνοδεύεται από κάποιο μηχανισμό αυτόματης απελευθέρωσης με την πτώση του αθλητή.
- Η χρήση του αντικραδασμικού στο σκοινί έλξης είναι υποχρεωτική στο σλάλομ και το άλμα.
- Υπάρχει σκάφος διάσωσης το οποίο είναι διαθέσιμο κατά τη διάρκεια των αγώνων.
- Υπάρχει εξειδικευμένο άτομο για ιατρική περίθαλψη.

3.2 Κανονισμοί για εξοπλισμό

- Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται για το γλίστρημα στο νερό διευκρινίζεται με τους εξής τρόπους:
- Εάν ο εξοπλισμός δεν ξεπερνά σε πλάτος το 30% του συνολικού μεγέθους στο άλμα και το σλάλομ και το 35% των φηγούρων θεωρείται πέδιλο σκι. Εάν το πλάτος ξεπερνά το 30% και 35% αντιστοίχως ο εξοπλισμός θεωρείται σανίδα.
- Τα προσθετικά είδη που χρησιμοποιούνται από τους αθλητές από τη στιγμή που πληρούν τους κανόνες ασφαλείας μπορούν να χρησιμοποιηθούν στα αγωνίσματα.
- Τα άτομα με προβλήματα όρασης κατηγορίας V1 υποχρεούνται να φορούν ειδικά γυαλιά τα οποία ελέγχονται πριν τον αγώνα.

- Η λαβή με σχήμα V πάνω από 32 cm πρέπει να διαθέτει μηχανισμό αυτόματης απελευθέρωσης.

3.3 Κανονισμοί για το άλμα

οι σκιέρ όλων των κατηγοριών έχουν το δικαίωμα άλματος με τις εξής προϋποθέσεις :

- Οι σκιέρ των κατηγοριών A1,A2,V1,V2, πρέπει να χρησιμοποιήσουν 2 σκι ,σε όρθια θέση.
- Οι σκιέρ κατηγορίας L μπορούν να χρησιμοποιήσουν ένα σκι σε όρθια θέση ή σανίδα σε καθιστή θέση.
- Οι σκιέρ κατηγορίας LP,A/L1 και A/L2 μπορούν να χρησιμοποιήσουν ένα ή δύο σκι σε όρθια θέση ή σανίδα σε καθιστή θέση.
- Οι σκιέρ κατηγορίας MP1,2,3,4,5 μπορούν να χρησιμοποιήσουν όποιο είδος εξοπλισμού σε καθιστή θέση.

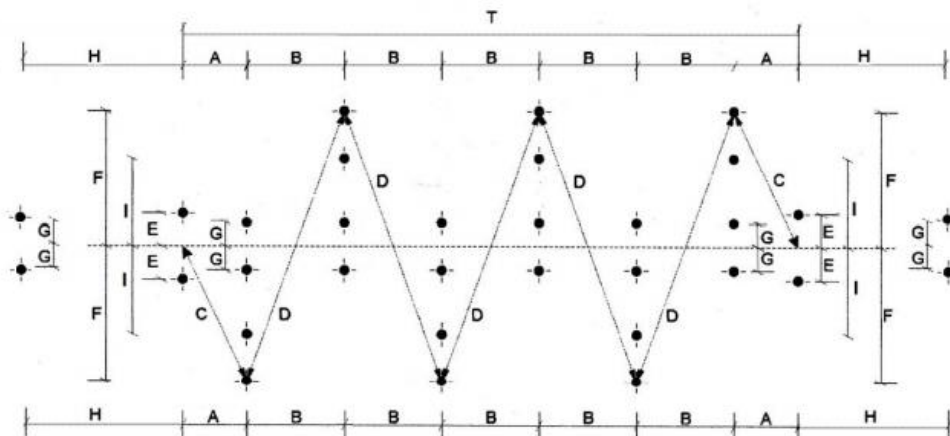
Οι σκιέρ έχουν την επιλογή να διαλέξουν το ύψος της ράμπας 1.25μ , 1.50μ , 1.65μ. Για να μπορέσει όμως ένας αθλητής να επιλέξει 1.65μ πρέπει να έχει κάνει άλμα 30 μέτρων στο ύψος των 1,50μ σε κάποιο πρωτάθλημα. Οι αθλητές που θα κάνουν άλμα σε χαμηλότερο ύψος θα πηδήξουν πρώτοι με σειρά και θα ακολουθήσουν τα μεγαλύτερα ύψους άλματα.

- Για τις κατηγορίες VI και V2 / 3, κάθε διαγωνιζόμενος θα έχει έναν βοηθό-οδηγό με πλήρη εμπειρία στην καθοδήγηση ενός σκιέρ με προβλήματα όρασης μέχρι τη ράμπα. Ανά πάσα στιγμή, ο οδηγός σκιέρ θα επικοινωνεί με τον διαγωνιζόμενο. Ο βοηθός του διαγωνιζόμενου θα κάνει σκι δίπλα του καθοδηγώντας τον με ένα ξεχωριστό σχοινί ρυμούλκησης του ίδιου μήκους. Ο βοηθός πρέπει να απελευθερώσει τον διαγωνιζόμενο προτού τα σκι του σκιέρ αγγίξουν τη ράμπα και δεν πρέπει να τον αγγίξει ξανά έως ότου ο σκιέρ έχει προσγειωθεί και να σταθεί στα σκί του. Κατά την απελευθέρωση του διαγωνιζόμενου, ο οδηγός-βοηθός δεν πρέπει να περάσει σε κανένα σημείο της ράμπας αλλά πρέπει να κάνει σκι γύρω από την πλευρά του σκάφους της ράμπας. Εάν ο οδηγός-βοηθός υπερβεί τη ράμπα, ο διαγωνιζόμενος θα σκοράρει μηδέν.

- Σε περίπτωση πτώσης ενός διαγωνιζόμενου, ο οδηγός σκιέρ θα βοηθήσει τον διαγωνιζόμενο να πάρει τα σκι του, να βρει τη λαβή κ.λπ.
- Σε περίπτωση πτώσης του βοηθού σκιέρ μετά την απελευθέρωση του σκιέρ μπροστά από τη ράμπα και πριν ο σκιέρ φτάσει στη γραμμή αναχώρησης, το σκάφος θα συνεχίσει και το άλμα θα σημειωθεί σαν να μην είχε συμβεί η πτώση.
- Ο σκιέρ δεν θα τιμωρηθεί για πτώση του βοηθού σκιέρ, υπό την προϋπόθεση ότι η πτώση δεν είναι εθελοντική πτώση. Μια εθελοντική πτώση ή άρνηση του βοηθού-οδηγού αντιμετωπίζεται σαν να γίνεται από τον σκιέρ.

3.4 Κανονισμοί για το σλάλομ και το ακουστικό σλάλομ

Οι σημαδούρες πύλης, οι σημαδούρες καθοδήγησης και το σύνολο σημαδούρων που περνά ο σκιέρ στα 11,5 μέτρα από τον άξονα της διαδρομής σλάλομ αποτελούν την εξωτερική πορεία σλάλομ. Οι σημαδούρες πύλης, οι σημαδούρες καθοδήγησης και το σύνολο των σημαδούρων του σκιέρ στα 6,4 μέτρα από τον άξονα της πορείας σλάλομ αποτελούν την εσωτερική πορεία σλάλομ. Οι εσωτερικοί σημαντήρες πρέπει να είναι διαφορετικού χρώματος από τους εξωτερικούς σημαντήρες.

Εικόνα 13

Οι σημαδούρες 55 μέτρων πριν την πύλη, οι σημαδούρες πύλης και οι σημαδούρες καθοδήγησης σε συνδυασμό με ένα μηχανισμό ακουστικού σήματος (ASSG), θα αποτελούν την πορεία σλάλομ ήχου. Για το ηχητικό σλάλομ, συνιστάται να αφαιρούνται τόσο οι εσωτερικές όσο και οι εξωτερικές σημαδούρες, όποτε είναι

δυνατόν. Οι φανταστικές σηματοδούρες στην πορεία ηχητικού σλάλομ, όπως δημιουργούνται από το ASSG, πρέπει να βρίσκονται σε πλάτος 11,5 μέτρα από την κεντρική γραμμή του μαθήματος. Εάν ένας σκιέρ χτυπήσει μία σηματοδούρα εκτός από εκείνες που απαιτούνται για την πορεία σλάλομ ήχου, μπορεί να δοθεί μια προαιρετική επανάληψη με προστατευμένο σκορ.

- Οι σκιέρ από τις κατηγορίες A1, A2, L και LP θα χρησιμοποιούν την εξωτερική σειρά σλάλομ.
- Οι κατηγορίες MP1, MP2, MP3, MP4, MP5, A / L1 και A / L2 μπορούν να χρησιμοποιούν την εσωτερική και την εξωτερική σειρά.
- Η πορεία ηχητικού σλάλομ χρησιμοποιείται από σκιέρ των κατηγοριών VI και V2 / 3.
- Οι σκιέρ από τις κατηγορίες A1, A2, LP, A / L1 και A / L2 μπορούν να χρησιμοποιούν ένα ή δύο σκι και πρέπει να έχουν όρθια στάση.
- Οι σκιέρ της κατηγορίας L πρέπει να χρησιμοποιούν ένα σκι και πρέπει να έχουν όρθια στάση.
- Οι σκιέρ από τις κατηγορίες MP1, MP2, MP3, MP4 και MP5 μπορούν να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε εξοπλισμό σκι και πρέπει να είναι σε καθιστή θέση.
- Οι σκιέρ από τις κατηγορίες VI και V2 / 3 μπορούν να χρησιμοποιούν ένα ή δύο σκι και πρέπει να έχουν όρθια στάση.

3.4.1 Επιτυχή περάσματα σλάλομ

Για όλες τις κατηγορίες ο σκιέρ :

- μπορεί να εκτελέσει όλα τα περάσματα στη μέγιστη ταχύτητα με οποιοδήποτε σταθερό μήκος σχοινιού στην εσωτερική, εξωτερική και ηχητική κούρσα σλάλομ αντί για 18,25m.. Ένα σταθερό μήκος σχοινιού ορίζεται ως ένα από τα ακόλουθα: 18,25m, 16,00m, 14,25m, 13,00m, 12,00m, 11,25m ή μετά με το σχοινί να συντομεύεται κατά 0,50m για κάθε πέραςμα.
- πρέπει να ενημερωθεί ο εκπρόσωπος της αποβάθρας για την αρχική ταχύτητα και μήκος σχοινιού οποιαδήποτε στιγμή πριν ξεκινήσει το τρέξιμό του. Ο σκιέρ

που δεν το κάνει θα ξεκινήσει στο μέγιστο μήκος του σχοινιού εκκίνησης και στην ελάχιστη ταχύτητα εκκίνησης.

3.5 Κανονισμοί για φιγούρες

- Οι σκιέρ από τις κατηγορίες A1, A2, V1 και V2 / 3 μπορούν να χρησιμοποιούν ένα ή δύο σκι και πρέπει να έχουν όρθια στάση.
- Οι σκιέρ της κατηγορίας L έχουν την επιλογή μεταξύ να χρησιμοποιούν ένα σκι με όρθια στάση ή σανίδα σε καθιστή θέση . Ωστόσο, οι κανόνες κάποιου διαγωνισμού ενδέχεται να απαιτούν από τους σκιέρ της κατηγορίας L να χρησιμοποιούν ένα σκι με όρθια στάση για τουλάχιστον ένα ή και για τα δύο περάσματα. Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα, οι σκιέρ της κατηγορίας L πρέπει να χρησιμοποιούν ένα σκι με όρθια στάση για τουλάχιστον ένα πέραςμα.
- Οι σκιέρ από την κατηγορία LP πρέπει να χρησιμοποιούν ένα ή δύο με όρθια στάση.
- Οι σκιέρ από τις κατηγορίες MP1, MP2, MP3, MP4, MP5 μπορούν να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε συσκευή σκι και πρέπει να έχουν στάση καθιστή.
- Οι σκιέρ από τις κατηγορίες A / L1 και A / L2 έχουν την επιλογή να χρησιμοποιούν ένα ή δύο σκι με όρθια θέση ή σανίδα σε καθιστή στάση.
- Οι σκιέρ μπορούν να αλλάξουν τον εξοπλισμό μεταξύ περασμάτων αρκεί στο δεύτερο πέραςμα η ποσότητα των σκι ένα ή δύο να είναι ίδια με του πρώτου γύρου.

3.5.1 Ηχητικά σήματα στις φιγούρες για αθλητές με προβλήματα στην όραση.

Όταν ο αθλητής πλησιάσει την είσοδο των δύο πρώτων σημαδούρων ακούγεται ένας σύντομος ήχος για την εκκίνηση της κούρσας. Το άτομο-βοηθός που δίνει το σινιάλο στον αθλητή επιλέγεται από τον ίδιο και παρευρίσκεται στο σκάφος κατά τη

διάρκεια του αγώνα. Σε περίπτωση λάθους από τον βοηθό το λάθος επωμίζεται ο αθλητής.

3.5.2 Οι πόντοι των φιγούρων για AMEA

DISABLED TRICKS ONLY – WAKE TURNS								
Code	Description	Nr	Board		2 Skis		1 Ski	
			Bas.	Rev.	Bas.	Rev.	Bas.	Rev.
2W	Double Wake Jump	100	5.0	5.0	20	20	40	40
2WB	Double Wake Back	101	12.5	12.5	50	50	100	100
2WF	Double Wake Front	102	12.5	12.5	50	50	100	100

Εικόνα 14

4. Μεθοδολογία

4.1 Σχεδιασμός Ποιοτικής Έρευνας

Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε ήταν η ποιοτική έρευνα σε μορφή συνεντεύξεων σε αθλητές θαλάσσιου σκι, σε ομοσπονδίες – συλλόγους. Οι ερωτήσεις που τέθηκαν είναι οι εξής:

4.2 Ερωτήσεις Συνέντευξης των ομοσπονδιών - συλλόγων

Πιστεύετε ότι τα αθλήματα στη διοργάνωση σας γίνονται περισσότερο δημοφιλή με την πάροδο του χρόνου; Εάν ναι από πότε άρχισαν να γίνονται περισσότερο δημοφιλή;

Πόσους αθλητές με αναπηρίες έχετε εγγεγραμένους συνολικά;

Ο κόσμος ανταποκρίνεται στις εκδηλώσεις θαλάσσιου σκι και γουεηκμπορντ αναπήρων; υπάρχει υποστήριξη του αθλήματος;

Έχετε έμπειρους εκπαιδευτές για να βοηθήσουν άτομα με αναπηρίες που θέλουν να μάθουν θαλάσσιο σκι ή γουεηκμπορντ;

Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται πιστεύετε ότι βοηθάει αθλητές με κινητικές δυσκολίες, στο μέλλον μπορεί να εξελιχθεί ακόμα καλύτερα;

Διαθέτετε τις απαραίτητες εγκαταστάσεις για αθλητές με κινητικές δυσκολίες θαλάσσιου σκι και ποιοι είναι οι κανονισμοί ασφαλείας για αυτούς;

4.3 Ερωτήσεις Αθλητών

Πόσα αθλήματα έχεις κάνει στη ζωή σου;

Αυτό το κινητικό πρόβλημά το παρουσίασες εκ γενετής η στην μετέπειτα ζωή σου;

Στην Ελλάδα πόσα άτομα με κινητικές δυσκολίες ασχολούνται με το θαλάσσιο σκι – γουεηκμπορντ;

Με βάση ποια κριτήρια μπορεί κάποιος με κινητικές δυσκολίες να ασχοληθεί με το σκι -γουεηκμπορντ στην Ελλάδα;

Ποιοί είναι οι στόχοι σου στο θαλάσσιο σκι- γουεηκμπορντ;

Πώς μπορείς να επιτύχεις αυτούς τους στόχους;

Θεωρείς ότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις- υποδομές για να μπορέσεις εσύ και άλλα άτομα με κινητικές δυσκολίες να βοηθηθούν στην εκτέλεση του θαλάσσιου σκι – γουεηκμπορντ;

Θεωρείς ότι στις άλλες χώρες του εξωτερικού υπάρχουν τέτοιες εγκαταστάσεις;

Αυτό το διάστημα βρίσκεσαι σε κάποια ομάδα?

4.4 Συλλογή Δεδομένων

Λήφθηκαν δομημένες συνεντεύξεις από 5 αθλητές καθιστού σκι και γουέηκμπορντ, τον Γιώργο Καντζίκη, τον Μάκη Καλαρά , τον Αλέξανδρο Φερέτο, τον Jerome elbrycht, την Elisha Nelson, και 1 προπονητή τον Δημήτρη Αλεξάνδρου όπως και 4 υπεύθυνους ομοσπονδιών - συλλόγων καθιστού σκι και γουέηκμπορντ. Του Ομίλου Ελληνικών Θαλασσών, της Ομοσπονδίας ΗΠΑ Καθιστού Σκι και Γουέηκμπορντ, της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Καθιστού Θαλασσιού Σκι και Γουέηκμπορντ, της Ελληνικής ομοσπονδίας Θαλασσιού Σκι και Γουεηκμπορντ .

5. Αποτελέσματα

5.1 Αποτελέσματα - απαντήσεις Ομοσπονδιών, συλλόγων.

Όπως φαίνεται από τις συνεντεύξεις με τους οργανωτές, τα αθλήματα δεν αποκτούν δημοφιλία με το πέρασ του χρόνου, αλλά το ενδιαφέρον δεν μειώνεται. Όπως δηλώνει χαρακτηριστικά ο υπεύθυνος των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Θαλασσίου σκι και Γουεηκμπορντ: «Νομίζω ότι υπάρχει ένα σταθερό ενδιαφέρον το οποίο, δεν αναπτύσσεται, αλλά δεν γίνεται λιγότερο δημοφιλές». «Εξαρτάται αν το άθλημα είναι ολυμπιακό. Καθώς το θαλάσσιο σκι και το γουέηκμπορντ είναι μη ολυμπιακά αθλήματα, βλέπουμε ότι οι αθλητές επιλέγουν συχνά ένα άθλημα που είναι ολυμπιακό και μπορούν να επωφεληθούν από την υποστήριξη της εθνικής τους Ολυμπιακής επιτροπής. Ωστόσο, η δήλωση του υπεύθυνου του Ομίλου Ελληνικών Θαλασσών και η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσίου σκι (ΕΟΘΣΚΙ) αναφέρεται: «Πιστεύω ότι τα αθλήματα είναι πιο δημοφιλή στο εξωτερικό. Στην Ελλάδα υπάρχει κάποια απήχηση, αλλά δεν είναι αρκετή ώστε να ωθήσει αθλητές με κινητικά προβλήματα να ασχοληθούν με το άθλημα», « Στην Ελλάδα το αθλητικό σκί είναι σταθερό, ενώ το τουριστικό πιο δημοφιλές χωρίς να παρουσιάζεται κάποια μεγάλη ανάπτυξη. Στο εξωτερικό είναι πολύ πιο δημοφιλές και υπάρχει συνεχής ανάπτυξη.» εξηγώντας ότι, το ενδιαφέρον θα βοηθούσε τα ΑΜΕΑ στη διοργάνωση αγώνων και στην δημιουργία επιτροπής αναπήρων στην Ελλάδα.

Υπάρχει ένας ιδιαίτερος αριθμός εγγεγραμμένων ατόμων στις οργανώσεις (ΗΠΑ: «θα έλεγα περίπου 30-40», Ελλάδα: περίπου 15 οι οποίοι δεν είναι εγγεγραμμένοι. Ο Όμιλος Ελληνικών Θαλασσών και η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσίου Σκί αναφέρουν «έναν» εγγεγραμμένο.)

Σε ότι αφορά την ανταπόκριση του κόσμου, φαίνεται ότι οι ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή ομοσπονδία θαλασσίου σκι και γουεηκμπορντ έχουν μεγαλύτερα επίπεδα

ανταπόκρισης: «Μια κλινική εκμάθησης σκι- γουεηκ, μπορεί να έχει συμμετοχές των 10-15 ατόμων. [...]Αντιθέτως σε έναν διαγωνισμό, υπάρχει μεγαλύτερη συμμετοχή από 20-30 άτομα», «έχουμε +30 αθλητές με αναπηρίες από 12 διαφορετικές ευρωπαϊκές χώρες» ενώ στην Ελλάδα η απάντηση του υπεύθυνου Ομίλου Ελληνικών Θαλασσών και της ΕΟΘΣΚΙ: « Ο κόσμος πιστεύω θα ανταποκρινόταν στις εκδηλώσεις θαλάσσιου σκι για ανάπηρους. Υποστήριξη ιδιαίτερη δεν υπάρχει ακόμα γιατί δεν έχουν ακόμα διοργανωθεί αγώνες με συμμετοχή ΑΜΕΑ στο θαλάσσιο σκι, σε πανελλήνιο επίπεδο.», «Φέτος θα γίνει πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα ανδρών – γυναικών (open) και για πρώτη φορά στην Ελλάδα θα διεξαχθεί πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα για ΑΜΕΑ (disabled) γύρω στους 25-40 αθλητές από την Ευρώπη. Στην Ευρώπη αγώνες για ΑΜΕΑ διεξάγονται πολλά χρόνια και η απήχηση είναι πολύ μεγαλύτερη. »

Σε ότι αφορά την εκπαίδευση του αθλήματος, στις ΗΠΑ υπάρχει «ειδικό πρόγραμμα καθοδήγησης» και «Διαθέτουμε επίσης ,κάποιους έμπειρους προπονητές, που έχουν προπονήσει την Παγκόσμια Ομάδα ,καθώς βοηθούν άτομα με αναπηρίες για να κερδίσουν πολλούς παγκόσμιους τίτλους», στην Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Θαλάσσιου Σκι αναφέρεται «Όλες οι ομοσπονδίες έχουν έμπειρους εκπαιδευτές. » ενώ ο Όμιλος Ελληνικών Θαλασσών και ο ΕΟΘΣΚΙ « Έχουμε έμπειρο εκπαιδευτή για να βοηθήσουμε άτομα με κινητικές δυσκολίες να μάθουν θαλάσσιο σκι και γουέηκμπορντ». «Στην Ελλάδα κάθε αθλητική σχολή είναι πιστοποιημένη για προπόνηση αθλητών με και χωρίς κινητικές δυσκολίες. »

Σε ότι αφορά τον εξοπλισμό, φαίνεται ότι υπάρχουν ατέλειες: «Τα σκι θα μπορούσαν να είναι ελαφρύτερα, πιο ανθεκτικά, να στρίβουν πιο εύκολα κλπ.», «ο εξοπλισμός στο μέλλον μπορεί να εξελιχθεί ακόμα καλύτερα» δήλωσε ο υπεύθυνος των ΗΠΑ και της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας, ενώ στην Ελλάδα οι υπεύθυνοι ήταν θετικοί και σύμφωνοι για το επίπεδο του εξοπλισμού στο μέλλον: «Μένει να δούμε πως θα προχωρήσει και, το πιο σημαντικό, εφαρμοστεί» και «στο μέλλον θα εξελιχθεί ακόμα καλύτερα. », «ο εξοπλισμός είναι προσαρμόσιμος » και « μελλοντικά μπορεί να γίνει και καλύτερος».

Σε ότι αφορά το επίπεδο των εγκαταστάσεων, οι ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία είναι σαφώς πιο οργανωμένες: οι ΗΠΑ εφαρμόζουν πολλές περισσότερες υποδομές, όπως «χτίζουμε άμεσα ράμπες η άλλα μέρη της εξέδρας» και «μετατρέπουμε τη λίμνη ανάλογα με τις ανάγκες σε κάτι που να μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε. » , η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία τονίζει ότι « η περιοχή διεξαγωγής των αγώνων πρέπει να

είναι φιλική προς τα ΑΜΕΑ. Αυτό σημαίνει ράμπες για εύκολη πρόσβαση στο νερό, τουαλέτες προσβάσιμες για αναπηρικές καρέκλες.....». Αντιθέτως, οι υποδομές στην Ελλάδα σύμφωνα με τον Όμιλο Ελληνικών Θαλασσών και τον ΕΟΘΣΚΙ αναφέρουν «Δεν διαθέτονται οι απαραίτητες εγκαταστάσεις ,ώστε να είναι πιο φιλικές και προσβάσιμες για τους ΑΜΕΑ.» και « δεν υπάρχουν οι προαπαιτούμενες υποδομές, πολλές φορές βλέπουμε αθλητές να τοποθετούνται στο νερό με τη βοήθεια άλλων ανθρώπων.»

5.2 Αποτελέσματα - απαντήσεις Αθλητών, Προπονητών

Σε ότι αφορά τα αθλήματα, φαίνεται πως όλοι οι συμμετέχοντες έχουν έντονο παρελθόν στον αθλητισμό.

Τα κινητικά προβλήματα συνέβησαν κυρίως λόγω ατυχημάτων, όπως το τροχαίο (Καλαράς), ατύχημα απροσεξίας (Φερέτος), και η πτώση (Elbrycht). Η Nelson γεννήθηκε χωρίς ένα χέρι, ο ανώνυμος αθλητής του προπονητή κ. Αλεξάνδρου πιθανότατα γεννήθηκε χωρίς ένα πόδι, ενώ ο Καντζίκης δήλωσε, ότι εμφάνισε «λευχαιμία την οποία ξεπέρασα μέσα σε ένα χρόνο, αλλά μου προκάλεσε κινητικά προβλήματα στα κάτω άκρα». Και οι 6 αθλητές δηλώνουν ότι, έχουν ξεπεράσει ή αντιμετωπίζουν αισίως τις κινητικές τους δυσκολίες.

Από τις συνεντεύξεις των ξένων, φαίνεται ότι υπάρχει πολύ μεγαλύτερη επαγγελματική συμμετοχή: συγκεκριμένα, η Nelson δηλώνει ότι η ομάδα στην οποία είναι μέλος «απαρτίζεται από 14 άτομα ,εξαιρετικούς αθλητές με διαφορετικές κινητικές δυσκολίες καθότι ειδικεύεται ο καθένας σε διαφορετικό αγώνισμα», ο Elbryeth δηλώνει ότι στη Γαλλία υπάρχουν «πολλά άτομα τα οποία εξασκούνται με αυτό το αγώνισμα ,είτε σε επίπεδο αρχαρίων είτε επίπεδο πρωταθλητισμού. Η απήχηση είναι πολύ μεγάλη, και το άθλημα μας είναι αρκετά δημοφιλές.». Αντίθετα, οι Έλληνες δηλώνουν απογοητευτικά αποτελέσματα, όπως :«η ζήτηση είναι πολύ μικρή ,δεν υπάρχει αναγνώριση στο καθιστό θαλάσσιο σκι – γουεηκμπορντ» (Φερέτος).ο κος Αλεξάνδρου να αναφέρει «Εγώ γνωρίζω μόνο έναν αθλητή που ασχολείται ο Γιώργος Καντζίκης » .«Είμαι ο μοναδικός που ασχολείται επαγγελματικά με το θαλάσσιο σκι στην Ελλάδα. Οι υπόλοιποι είναι χομπίστες.» (Καντζίκης) και, «Τα άτομα με κινητικές δυσκολίες που ασχολούνται με το άθλημα δυστυχώς είναι μετρημένα στα δάχτυλά».

Σε ότι αφορά τα κριτήρια με τα οποία κάποιος μπορεί να ασχοληθεί με το σκι και το γουέηκμπορντ, η Nelson δηλώνει ότι «τα βασικότερα κριτήρια είναι

οικονομικά», καθώς έτσι μπορούν να καλυφθούν τα έξοδα, ο Elbrycht επίσης, αναφέρει το οικονομικό ζήτημα, κυρίως λόγω των εξόδων της σανίδας. Οι Έλληνες Καλαράς και Καντζίκης αναφέρουν : «Το άτομο το οποίο θέλει να ασχοληθεί πρέπει να είναι σχετικά αυτόνομο. Δηλαδή, να μπορεί να ντυθεί ,να φορέσει τον εξοπλισμό του, να μη χρειάζεται απαραίτητα τη βοήθειά ενός 2ου η 3ου ατόμου. », «Τα βασικότερα κριτήρια είναι οικονομικά, ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται είναι πολύ ακριβός. » ενώ ο κ. Αλεξάνδρου « Το να κάνεις πχ με ένα πόδι σλάλομ υπάρχει κίνδυνος τραυματισμού. Η εκμάθηση θέλει προσοχή. Ο αθλητής μου χρησιμοποιούσε προσθετικό μέλος και περπατούσε κανονικά , εάν τραυματιζόταν αναγκαστικά θα ήταν σε αναπηρικό καροτσάκι. ».

Σε ότι αφορά τους στόχους των αθλητών, όλοι έχουν έντονους στόχους, όπως τα παγκόσμια ρεκόρ (Nelson), η προπονητική (Elbrycht) ,η επέκταση σε άλλα αθλήματα (Φερέτος), η αύξηση της δημοφιλίας του αθλήματος, και η διεκδίκηση του πρωταθλητισμού (Καντζίκης) καθώς και συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες (Καλαράς) με εξαίρεση τον αθλητή του κ. Αλεξάνδρου « Κατάφερε να εκτελέσει άνετα ένα στίβο και είχε φτάσει σε σημείο να είναι ο καλύτερος παγκοσμίως στο σλάλομ. Δεν θέλησε να το κυνηγήσει περισσότερο, παρά μόνο σαν χόμπι. »

Σε ότι αφορά την επίτευξη των στόχων, όλοι οι αθλητές ανέφεραν «το ψυχικό και σωματικό σθένος. »

Σε σχέση με τις κατάλληλες εγκαταστάσεις, οι ξένοι αθλητές ανέφεραν πλήθος εγκαταστάσεων και εκδηλώσεων που υποστηρίζουν το άθλημα, «Έχουμε πολλά πάρκα για καθιστό γουεηκμπορντ και σκι, τα οποία πληρούν όλες τις προδιαγραφές για άτομα με κινητικές δυσκολίες. » (Elbrycht). «Υπάρχει εξειδικευμένο προσωπικό από οδηγούς σκαφών και εξαιρετικούς προπονητές και διαθέσιμες λίμνες με ήσυχα νερά ,ράμπες για την εύκολη μετακίνηση (Nelson) ». Ενώ οι Έλληνες απάντησαν αρνητικά τόσο για την ύπαρξη εγκαταστάσεων, όσο και των προδιαγραφών. «Στην Ελλάδα δεν νομίζω να υπάρχουν, είναι καθαρά θέμα προπονητή αν έχει το κουράγιο να βοηθάει στην προετοιμασία του αθλητή. »(Αλεξάνδρου). Ο Καντζίκης απογοητευμένος δηλώνει «Δυστυχώς, δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές για να μπορέσουμε άνετα να

εκτελέσουμε το συγκεκριμένο άθλημα.» και ο Καλαράς «Εξειδικευμένη καθοδήγηση δεν υπάρχει, ούτε κατάλληλες προδιαγραφές για τον χώρο που γίνεται το άθλημα.»

Τέλος, η Nelson συνεργάζεται με όμιλο, όπως και ο Καντζίκης, ενώ οι υπόλοιποι είτε έχουν βάλει παύση λόγω της πανδημίας, είτε δεν ανήκουν σε ομίλους.

6. Συζήτηση

Η ίση συμμετοχή ατόμων με αναπηρία σε δραστηριότητες εξακολουθεί να αποτελεί σημαντικό ζήτημα που σχετίζεται άμεσα με την εφαρμογή κανόνων και πολιτικών σχετικά με την οργάνωση και τη διαχείριση αθλητικών συλλόγων για άτομα με αναπηρία. Επομένως, βάσει αυτής της υπόθεσης, αυτή η μελέτη διαπίστωσε ότι τόσο οι διοργανωτές όσο και οι αθλητές πιστεύουν ότι η Ελλάδα διαθέτει κακή υποδομή σε αυτό το θέμα.

Η ποιότητα της υπηρεσίας είναι ένας από τους πιο σημαντικούς παράγοντες που μπορεί να επηρεάσει την επιλογή των μελών, ώστε να παραμείνουν σε ένα οργανωμένο αθλητικό σωματείο, καθώς και τη μακροπρόθεσμη κερδοφορία του. Οι αθλητές με αναπηρία αντιμετωπίζουν εμπόδια για την συμμετοχή τους σε αθλητικές δραστηριότητες, λόγω έλλειψης βολικών εγκαταστάσεων, μεταφοράς, επαρκών πληροφοριών, εμποδίων επικοινωνίας και συμπεριφοράς καθώς και οικονομικών περιορισμών.

Παρά το γεγονός ότι, οι Έλληνες και οι ξένοι διαγωνιζόμενοι, αντιμετώπισαν και εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν εμπόδια, συνέχισαν, εντούτοις να ασχολούνται με το άθλημα, όσον αφορά τους Έλληνες ,ειδικότερα έμοιαζε να απογοητεύονται με αυτό το αντικείμενο. Οι δυσκολίες που προκλήθηκαν από την πανδημία του COVID-19 έχουν επιδεινώσει την κατάσταση.

7. Ανακεφαλαίωση, Συμπεράσματα & Προτάσεις

Ως κατακλείδα, ο αθλητισμός αποτελεί ένα πολύ σημαντικό, ίσως και το σημαντικότερο εργαλείο, για την ένταξη των ατόμων με αναπηρίες στην κοινωνία, ενώ αποτελεί και ένα πολύ δυνατό εκπαιδευτικό μέσο, προκειμένου να ενθαρρυνθούν τα άτομα με αναπηρίες, να λάβουν ενεργά μέρος στα κοινωνικά δρώμενα.

Επιπλέον, ο αθλητισμός βοηθά συγχρόνως και την κοινωνία στο να αποδεχθεί τα άτομα με αναπηρία ως ζωντανό και ενεργό μέρος της, για να υπερνικηθούν προκαταλήψεις και στερεότυπα. Ενώ θεωρείται ότι υπάρχει ισότητα μεταξύ των ατόμων με αναπηρίες και αυτών χωρίς αναπηρίες, παρατηρείται ότι στα άτομα με αναπηρίες οι δυνατότητες που τους δίνονται στην άθληση είναι πολύ λιγότερες, ενώ δεν υπάρχει η ανάλογη αναγνώριση και στήριξη αυτών των ατόμων από την πλευρά της πολιτείας.

Δεδομένου ότι, τα άτομα με αναπηρίες αποτελούν το 10% του συνολικού πληθυσμού, γίνεται αντιληπτό ότι ο δρόμος για ισότιμη αντιμετώπιση είναι μακρύς...

Δεδομένου, επίσης ότι, ο αθλητισμός προάγει έναν καλύτερο τρόπο ζωής και συμβάλλει σημαντικά στην υγεία των ατόμων με αναπηρίες, γίνεται εμφανές ότι, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή και έμφαση στην ανάπτυξη και συμμετοχή ατόμων με αναπηρίες στον αθλητισμό, καθώς τα ποσοστά φαίνεται να είναι αρκετά μικρά στην Ελλάδα, ακόμη και σήμερα. Αυτό αφορά πλέον το ευρύ φάσμα του αθλητισμού, είτε πρόκειται για αναψυχή, είτε πρόκειται για βελτίωση της ποιότητας ζωής και υγείας, είτε για τον πρωταθλητισμό.

Με βάση το σύνολο των συνεντεύξεων καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι το άθλημα θαλασσίου σκι και γουεηκμπορντ για ΑΜΕΑ στην Ελλάδα σε σχέση με άλλα κράτη του εξωτερικού:

- Δεν είναι τόσο δημοφιλές, υπάρχει κάποια απήχηση αλλά, δεν είναι αρκετή για να ωθήσει άλλα ΑΜΕΑ να ασχοληθούν με το άθλημα.
- Δεν έχουν διεξαχθεί αγώνες για ΑΜΕΑ προς το παρόν για να διαφημιστεί το άθλημα.
- Η Ελληνική ομοσπονδία δεν είχε και δεν έχει επιτροπή για ΑΜΕΑ.
- Δεν υπάρχει προγραμματισμός προσέγγισης των ΑΜΕΑ για ενασχόληση με το άθλημα.
- Ο εξοπλισμός μελλοντικά αναμένεται να εξελιχθεί περισσότερο.
- Τα οικονομικά κριτήρια (εξοπλισμός, προπονήσεις)επηρεάζουν εξίσου όλες τις χώρες, αλλά στην Ελλάδα οι πιθανότητες εύρεσης ενός χορηγού ή οικονομικής υποστήριξης είναι μειωμένες.
- Δεν υπάρχουν προαπαιτούμενες τεχνικές υποδομές για ΑΜΕΑ ράμπες, τουαλέτες, τρόπος για να μπείς στο νερό, καλωδιακά συστήματα.

- Στην Ελλάδα ασχολείται σε επίπεδο πρωταθλητισμού ένας μόνο αθλητής.
- Δεν υπάρχει καταγραφή ούτε γνώση για την ερασιτεχνική ενασχόληση των ΑΜΕΑ.
- Χρειάζεται μεγάλη γνώση και εξειδίκευση προσωπικού για την προπόνηση των ΑΜΕΑ.

Οι προτάσεις που θα μπορούσαν να γίνουν για την βελτίωση του αθλήματος στην Ελλάδα.

- η διάδοση του θαλασσίου σκι – γουεηκμπορντ για ΑΜΕΑ με την οργάνωση πολλαπλών εκδηλώσεων και αγώνων. Θετικό γεγονός είναι ότι θα διεξαχθούν για πρώτη φορά στην Ελλάδα πανευρωπαϊκοί αγώνες για ΑΜΕΑ στο Αγρίνιο στις 21-24 Ιουλίου 2021, αλλά σημαντική είναι και η διαφήμιση .
- Η οργάνωση και η βελτίωση των υποδομών. Δημιουργία ραμπών και προαπαιτούμενων εγκαταστάσεων.
- Δημιουργία καλωδιακών συστημάτων για οικονομικότερη προπόνηση χωρίς τη χρήση σκάφους.
- Εξειδίκευση των προπονητών στον τομέα εκμάθησης-προπόνησης των ΑΜΕΑ.
- Δημιουργία επιτροπής για ΑΜΕΑ στην Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσίου Σκι για την υποστήριξη τους.
- Παρότρυνση των ΑΜΕΑ για ενασχόληση με την γυμναστική και πιο συγκεκριμένα με τα θαλάσσια σπορ.
- Η συνεργασία την Ελληνικής Ομοσπονδίας με φορείς των ΑΜΕΑ στην Ελλάδα για προσέλκυση και γνωριμία με το άθλημα.
- Θα μπορούσε να γίνει έρευνα για καταγραφή των ΑμεΑ που ασχολούνται ερασιτεχνικά με το θαλάσσιο σκι και γουέηκμπορντ.

Καταλήγοντας άξιον λόγου είναι το γεγονός ότι η ανεπάρκεια και η αδυναμία πρόσβασης στις αθλητικές υποδομές και εγκαταστάσεις για άτομα με αναπηρίες, τα οδηγεί στο να μην προσεγγίζουν καθόλου αυτές τις εγκαταστάσεις. Καθίσταται συνεπώς εμφανές ότι ,η προσβασιμότητα σε αυτές είναι το πρώτο και βασικό στοιχείο για την ανάπτυξη της συμμετοχής των ατόμων με αναπηρίες στον αθλητισμό.

8. Βιβλιογραφία

Angeloni S., (2013). Integrated Disability Management: An Interdisciplinary and Holistic Approach

Ashby, (2018). Disability Studies and Inclusive Teacher Preparation: A Socially Just Path for Teacher Education.

Bloodworth A., (2012). Health, well-being and the values of elite sport.

Bekiaris E. et. al., (2020). Seamless Accessibility of Transportation Modes and Multimodal Transport Across Europe: Gaps, Measures and Best Practices.

Bouchard C., Blair S.N., William L., (2012). Physical Activity and Health.

Brakel W., (2012). Disability in people affected by leprosy: the role of impairment, activity, social participation, stigma and discrimination

Bray-Miners J., Runciman R.J., Monteith G., Groendyk N., (2014). Biomechanics of slalom water skiing.

Brittain I., (2012). The Paralympic Games: from a rehabilitation exercise to elite sport (and back again??)

Brittain I., Stuart I., (2013). Perspectives of elite athletes with disabilities: problems and possibilities.

Brummer C., (2010). Why Soft Law Dominates International Finance—and not Trade.

Carod-Artal F.J., (2017). Social Determinants of Mental Health.

Carrington P., Chang K., Mentis H., Hurst A., (2015). "But, I don't take steps": Examining the Inaccessibility of Fitness Trackers for Wheelchair Athletes

Cessese F. P., Raiola G., (2017). The importance of sport in disability management.

Clifford J., (2011). The UN Disability Convention and its impact on European Equality Law

Currie L.W., Seddon J.M., (2014). A cross-national analysis of eHealth in the European Union: Some policy and research directions

Davidson L., Stebbins R.A., (2011). Serious Leisure and Nature: Sustainable Consumption in the Outdoors

Davar B.V., (2012). Legal Frameworks for and against People with Psychosocial Disabilities

Davis L. J. (2017). The Disability Studies Reader.

De Beco G., (2017). The right to inclusive education: why is there so much opposition to its implementation?

Degener T., (2016). Disability in a Human Rights Context.

Douglas-Scott S., (2011). The European Union and Human Rights after the Treaty of Lisbon

Diez A. M., (2008). School memories of young people with disabilities: an analysis of barriers and aids to inclusion.

Elder T., Lisle E., Wilcox N., (2018). Including the “Invisible” Minority: How Tech Can Assist Blind and Low-Vision Professionals Lead the Way

Ferrara M.S., Peterson S.L., (2000). Injuries to athletes with disabilities: identifying injury patterns.

Fina D.V., Cera R., (2017). The United Nations convention on the rights of persons with disabilities: A commentary.

Fry J., (2006). The Story of Modern Skiing.

Ginis K.A.M., Ma K.J., Latimer-Cheun E.A., (2018). A systematic review of review articles addressing factors related to physical activity participation among children and adults with physical disabilities.

Halvorsen R., Hvinden B., Bickenbach J., Ferri D., Rodriguez A.M.G., (2017).
13 The contours of the emerging disability policy in Europe

Handongwe S., (2017). Factors Leading to Unequitable Resource Distribution to Persons.

Harpur P., (2010). Embracing the new disability rights paradigm: the importance of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities

Hutzler Y., Korsensky O., (2010). Motivational correlates of physical activity in persons with an intellectual disability: a systematic literature review.

Krahn G.L., et. al., (2015). Persons With Disabilities as an Unrecognized Health Disparity Population

Lord J.E., Suozzi D., Taylor A.L., (2010). Lessons from the Experience of U.N. Convention on the Rights of Persons with Disabilities: Addressing the Democratic Deficit in Global Health Governance.

Lyubomirsky L., Layous K., (2013). How Do Simple Positive Activities Increase Well-Being?

Mazumdar S., (2001). Composites Manufacturing: Materials, Product, and Process Engineering.

Marini F., (2020). Migration and Social Protection in Europe and Beyond.

McKenna A.T., (1999). Extreme Wakeboarding.

Misener L., Darcy S., (2014). Managing disability sport: From athletes with disabilities to inclusive organisational perspectives.

Mittler P., (2015). The UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities: Implementing a Paradigm Shift.

Morrissey F., (2012). The United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities: A New Approach to Decision-Making in Mental Health Law.

Nicaise I., (2012). A Smart Social Inclusion Policy for the EU: the role of education and training.

Odello M., Seatzu F., (2020). The UN Committee on Economic, Social and Cultural Rights: The Law, Process and Practice.

Perlin M.L., (2011). International human rights and mental disability law: When the silenced are heard.

Phillips A.C., Holland A.J., (2011). Assessment of Objectively Measured Physical Activity Levels in Individuals with Intellectual Disabilities with and without Down's Syndrome.

Piercy K.L., Troiano R.P., Ballard R.M., (2018). The Physical Activity Guidelines for Americans.

Reichard A. et. al., (2017). Prevalence and reasons for delaying and foregoing necessary care by the presence and type of disability among working-age adults

Sherry M., (2016). Disability Hate Crimes: Does Anyone Really Hate Disabled People?

Shield N., Synnot A., (2016). Perceived barriers and facilitators to participation in physical activity for children with disability: a qualitative study.

Tripathi T.P., (2016). Deconstructing Disability, Assistive Technology: Secondary Orality, The Path To Universal Access

UN, (2013). The United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities: An overview.

UN, (2018). Disability and Development Report: Realizing the Sustainable Development Goals by, for and with persons with disabilities.

Wall E., (2020). Cable Wakeboarding for the First Time: How Young People Make Sense of Risk in Adventure Recreation.

Webborn N., (2011). Disability sport.

Werner S., (2012). Stigma and intellectual disability: A review of related measures and future directions.

WHO, (2001). International classification of functioning, disability and health.

WHO, (2011). World Report on Disability.

WHO, (2019). Economic and social impacts and benefits of health systems.

WHO, (2020). Guidelines on physical activity and sedentary behaviour. Geneva: World Health Organization.

Woodgate R.L., Gonzalez M., Demczuk L., Snow M.W., Barriage S., Kirk S., (2019). How do peers promote social inclusion of children with disabilities? A mixed-methods systematic review

Technical Rules : Water Ski for the Disabled

9. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Συνέντευξη Ομοσπονδίας ΗΠΙΑ Καθιστού Σκι και Γουέηκμπορντ

E- Πιστεύετε ότι τα αθλήματα στην οργάνωση σας γίνονται πιο δημοφιλή με την πάροδο του χρόνου; Εάν ναι από πότε άρχισαν να γίνονται πιο δημοφιλή;

A- Νομίζω ότι είναι σταθερό, δεν αναπτύσσεται αλλά δεν γίνεται λιγότερο δημοφιλές. Το θαλάσσιο σκι ως άθλημα είναι δύσκολο στην ενασχόληση και πολύ ακριβό, οπότε μερικές φορές είναι δύσκολο να βρεθούν νέοι άνθρωποι που θέλουν να δεσμευτούν σε κάτι τέτοιο.

E- Πόσους αθλητές με αναπηρίες έχετε εγγεγραμένους συνολικά στην οργάνωση σας;

A- Δεν έχω συγκεκριμένους αριθμούς αλλά θα έλεγα περίπου 30-40 αθλητές.

E-Ο κόσμος ανταποκρίνεται στις εκδηλώσεις θαλάσσιου σκι και γουεηκμπορντ αναπήρων , υπάρχει υποστήριξη του αθλήματος ;

A-Εξαρτάται από τον τύπο της εκδήλωσης. Μια κλινική εκμάθησης σκι-γουεηκ, μπορεί να έχει συμμετοχές 10-15 ατόμων. Μπορεί να υπάρχουν ορισμένες οργανώσεις που έχουν περισσότερες, αυτό όμως εξαρτάται από το ποιος τις φιλοξενεί. Αντιθέτως σε έναν διαγωνισμό, υπάρχει μεγαλύτερη συμμετοχή από 20-30 άτομα.

E- Έχετε έμπειρους εκπαιδευτές για να βοηθήσετε άτομα με αναπηρίες που θέλουν να μάθουν θαλάσσιο σκι ή γουεηκμπορντ;

A- Ναι. Έχουμε ένα ειδικό πρόγραμμα καθοδήγησης που βοηθά τους ανθρώπους να μάθουν πώς να γίνουν εκπαιδευτές θαλάσσιου σκι ατόμων με ειδικές ανάγκες. Έχουμε επίσης κάποιους έμπειρους προπονητές που έχουν προπονήσει την Παγκόσμια Ομάδα και βοηθούν άτομα με αναπηρίες να κερδίσουν πολλούς παγκόσμιους τίτλους.

E-Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται πιστεύετε ότι βοηθάει αθλητές με κινητικές δυσκολίες ,στο μέλλον μπορεί να εξελιχθεί ακόμα καλύτερα;

A- Ο εξοπλισμός, φυσικά και βοηθά τους αθλητές. Τους επιτρέπει να κάνουν σκι. Χωρίς αυτό δεν θα μπορούσαν να κάνουν σκι καθόλου. Υπάρχουν πάντα βελτιώσεις που μπορούν να γίνουν, όπως σε οποιοδήποτε άλλο άθλημα. Τα σκι θα μπορούσαν να είναι ελαφρύτερα, πιο ανθεκτικά, να στρίβουν πιο εύκολα κλπ. Δεν

δουλεύω ειδικά στον εξοπλισμό, αλλά άτομα τα οποία ασχολούνται με αυτόν λένε ότι, πάντα υπάρχουν τρόποι για να τα βελτιώσουμε.

E- Διαθέτετε τις απαραίτητες εγκαταστάσεις για αθλητές με κινητικές δυσκολίες θαλάσσιου σκι ,και ποιοι είναι οι κανονισμοί ασφαλείας για αυτούς;

A-Σαν οργάνωση δεν παρέχουμε εγκαταστάσεις. Στην διεξαγωγή πρωταθλημάτων οι σχολές σκι παρέχουν τις λίμνες τους. Οι λίμνες βέβαια οι οποίες επιλέγονται πληρούν όλες τις προδιαγραφές για άτομα με ειδικές ανάγκες. Υπάρχουν ράμπες για εύκολη εκκίνηση στο νερό, προσβάσιμες τουαλέτες για αλλαγή ρούχων. Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις για τις οποίες εάν οι προδιαγραφές δεν πληρούνται κατασκευάζουμε άμεσα ράμπες ,ή άλλα μέρη της εξέδρας καθώς και διάφορα τέτοια πράγματα, ώστε είναι πιο προσβάσιμη η λίμνη .Όσον αφορά την ασφάλεια, υπάρχει εξειδικευμένο άτομο σε κάθε πρωτάθλημα για προληπτικούς λόγους. Ουσιαστικά χρησιμοποιούμε όποια λίμνη είναι διαθέσιμη, και την μετατρέπουμε, ανάλογα με τις ανάγκες, σε κάτι που να μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε.

Συνέντευξη ευρωπαϊκής ομοσπονδίας θαλασσίου σκι και γουεηκμπορντ.

(Danny De Bakker)

E-Πιστεύετε ότι τα αθλήματα στη διοργάνωση σας γίνονται περισσότερο δημοφιλή με την πάροδο του χρόνου; Εάν ναι από πότε άρχισαν να γίνονται περισσότερο δημοφιλή;

A-Εξαρτάται αν το άθλημα είναι ολυμπιακό. Για το θαλάσσιο σκι η δημοτικότητα αυξήθηκε στα τέλη του περασμένου αιώνα, στις αρχές αυτού του αιώνα, λόγω της οικονομικής κρίσης τα τελευταία 10 χρόνια, η κυβερνητική υποστήριξη των μη ολυμπιακών αθλημάτων μειώθηκε ή ελαχιστοποιήθηκε στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Καθώς το θαλάσσιο σκι και το γουέηκμπορντ είναι μη ολυμπιακά αθλήματα, βλέπουμε ότι οι αθλητές επιλέγουν συχνά ένα άθλημα που είναι ολυμπιακό και μπορούν να επωφεληθούν από την υποστήριξη της εθνικής τους Ολυμπιακής επιτροπής.

E-Πόσους αθλητές με αναπηρίες έχετε εγγεγραμμένους συνολικά;

A-Οι αθλητές με αναπηρία είναι μέλη της δικής τους Ομοσπονδίας. Και οι ομοσπονδίες είναι μέλη της IWWF (Διεθνής ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας θαλασσίου

σκι και γουεηκμπορντ). Έχουμε + 30 αθλητές με αναπηρία από 12 διαφορετικές ευρωπαϊκές χώρες που συμμετέχουν σε διαγωνισμούς. Πόσοι αθλητές με αναπηρία είναι εγγεγραμμένοι στην ομοσπονδία τους, δεν το γνωρίζω.

E-Ο κόσμος ανταποκρίνεται στις εκδηλώσεις θαλάσσιου σκι και γουεηκμπορντ αναπήρων; υπάρχει υποστήριξη του αθλήματος;

A-Ναι οι άνθρωποι υποστηρίζουν το άθλημα, διοργανώνουμε διαγωνισμούς μαζί με ικανούς αθλητές χωρίς πρόβλημα.

E-Θα διοργανωθούν φέτος αγώνες θαλασσίου σκι και γουεηκμπορντ για όλες τις κατηγορίες αθλητών;

A-Θα διεξαχθούν 10 διεθνείς αγώνες φέτος το καλοκαίρι, συμπεριλαμβανομένου του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος με Αναπηρία στο Αγρίνιο της Ελλάδας.

E-Έχετε έμπειρους εκπαιδευτές για να βοηθήσουν άτομα με αναπηρίες που θέλουν να μάθουν θαλάσσιο σκι ή γουεηκμπορντ;

A-Το θαλάσσιο σκι σε εθνικό επίπεδο προαπαιτεί πολύ καλή προετοιμασία και προπόνηση. Όλες οι ομοσπονδίες έχουν έμπειρους εκπαιδευτές.

E-Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται πιστεύετε ότι βοηθάει αθλητές με κινητικές δυσκολίες ,στο μέλλον μπορεί να εξελιχθεί ακόμα καλύτερα;

A-Ο εξοπλισμός είναι ιδιοκτησία του αθλητή και προσαρμόζεται ανάλογα με τις ανάγκες του κάθε αθλητή .Όπως σε όλα τα αθλήματα, ο εξοπλισμός μπορεί να εξελιχθεί.

E-Διαθέτετε τις απαραίτητες εγκαταστάσεις για αθλητές με κινητικές δυσκολίες θαλάσσιου σκι και ποιοι είναι οι κανονισμοί ασφαλείας για αυτούς;

A-Η διοργάνωση ενός διαγωνισμού για AMEA θαλασσίου σκι και γουεηκμπορντ θέλει ιδιαίτερη προσοχή, η περιοχή διεξαγωγής των αγώνων πρέπει να είναι φιλική προς άτομα με ειδικές ανάγκες. Αυτό σημαίνει ράμπες για εύκολη πρόσβαση στο νερό, τουαλέτες που είναι προσβάσιμες για αναπηρική καρέκλα... .. Οι κανονισμοί ασφαλείας είναι οι ίδιοι με τους αθλητές με αμαξώματα, στους κανόνες υπάρχουν ορισμένοι περιορισμοί για ορισμένες κατηγορίες σκιέρ για λόγους ασφαλείας. Παράδειγμα: ένας τυφλός σκιέρ δεν μπορεί να συμμετάσχει σε

διαγωνισμούς καλωδίων γουεήκμπορντ, ένας σκιέρ σε καθιστή θέση δεν μπορεί να εκτελέσει κόλπα χωρίς περιορισμούς.

Συνέντευξη Ομίλου Ελληνικών Θαλασσών (ο κος Κακογιαννάκος Δημήτρης)

Ε:Πιστεύετε ότι τα αθλήματα στον οργανισμό σας γίνονται πιο δημοφιλή με την πάροδο του χρόνου; Εάν ναι από πότε άρχισαν να γίνονται πιο δημοφιλή;

Α:Ναι, πιστεύω ότι τα αθλήματα γίνονται ολοένα και πιο δημοφιλή με την πάροδο του χρόνου κυρίως στο εξωτερικό. Στην Ελλάδα υπάρχει κάποια απήγηση, αλλά δεν είναι αρκετή ώστε να ωθήσει αθλητές με κινητικά προβλήματα να ασχοληθούν με το άθλημα.

Ε:Πόσους αθλητές με αναπηρίες έχετε εγγεγραμμένους συνολικά στον οργανισμό σας;

Α:Έναν αθλητή

Ε:Ο κόσμος ανταποκρίνεται στις εκδηλώσεις θαλάσσιου σκι και γουέήκμπορντ αναπήρων, υπάρχει υποστήριξη του αθλήματος;

Α:Ο κόσμος πιστεύω θα ανταποκρινόταν στις εκδηλώσεις θαλάσσιου σκι για ανάπηρους. Υποστήριξη ιδιαίτερη δεν υπάρχει ακόμα γιατί δεν έχουν ακόμα διοργανωθεί αγώνες με συμμετοχή ΑΜΕΑ στο θαλάσσιο σκι, σε πανελλήνιο επίπεδο.

Ε:Έχετε έμπειρους εκπαιδευτές για να βοηθήσουν άτομα με αναπηρίες που θέλουν να μάθουν θαλάσσιο σκι ή γουέήκμπορντ;

Α:Έχουμε έμπειρο εκπαιδευτή για να βοηθήσουμε ΑΜΕΑ να μάθουν θαλάσσιο σκι και γουέήκμπορντ.

Ε:Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται πιστεύετε ότι βοηθάει αθλητές με κινητικές δυσκολίες ,στο μέλλον μπορεί να εξελιχθεί ακόμα καλύτερα;

Α:Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται βοηθάει αθλητές με κινητικές δυσκολίες και στο μέλλον θα εξελιχθεί ακόμα καλύτερα.

Ε:Διαθέτετε τις απαραίτητες εγκαταστάσεις για αθλητές με κινητικές δυσκολίες θαλάσσιου σκι και ποιοι είναι οι κανονισμοί ασφαλείας για αυτούς;

A: Δεν διαθέτονται οι απαραίτητες εγκαταστάσεις ,ώστε να είναι πιο φιλικές και προσβάσιμες για τους ΑΜΕΑ.

**Συνέντευξη Ελληνικής Ομοσπονδίας Θαλασσίου Σκι & Γουέικμπορντ
(Αριστοτέλης Μπαλαής, μέλος εθνικής επιτροπής ομοσπονδίας)**

E- Πιστεύετε ότι τα αθλήματα του θαλασσίου σκι γίνονται περισσότερο δημοφιλή με την πάροδο του χρόνου; Εάν ναι από πότε άρχισαν να γίνονται περισσότερο δημοφιλή;

A- Στην Ελλάδα το αθλητικό σκί είναι σταθερό, ενώ το τουριστικό πιο δημοφιλές χωρίς να παρουσιάζεται κάποια μεγάλη ανάπτυξη. Στο εξωτερικό είναι πολύ πιο δημοφιλές και υπάρχει συνεχής ανάπτυξη.

E- Πόσους αθλητές με και χωρίς αναπηρίες έχετε εγγεγραμμένους συνολικά;

A- Μόνο ένας αθλητής ο Γιώργος Καντζίκης είναι εγγεγραμμένος ως ενεργός αθλητής στα ΑΜΕΑ και αθλητές σκι και γουέικμπορντ χωρίς κινητικές δυσκολίες εγγεγραμμένους 250.

E- Ο κόσμος ανταποκρίνεται στις εκδηλώσεις θαλάσσιου σκι και γουέικμπορντ αναπήρων; υπάρχει υποστήριξη του αθλήματος;

A- Ναι υπάρχει ανταπόκριση, στο Αγρίνιο και τα Γιάννενα έχουν γίνει κατά εξακολούθηση πανευρωπαϊκά και παγκόσμια πρωταθλήματα, ο κόσμος πλέον το γνωρίζει και παρακολουθεί. Φέτος θα γίνει πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα ανδρών – γυναικών (open) και για πρώτη φορά στην Ελλάδα θα διεξαχθεί και πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα για ΑΜΕΑ (disabled) γύρω στους 25-40 αθλητές από την Ευρώπη. Οι αγώνες θα διεξαχθούν στο Αγρίνιο στις 21-24 Ιουλίου. Στην Ευρώπη διεξάγονται κανονικά όλα τα πρωταθλήματα όλων των κατηγοριών εδώ και πολλά χρόνια με πολύ μεγαλύτερη ανταπόκριση από τον κόσμο.

E- Στην Ελλάδα υπάρχει επιτροπή αναπήρων;

A- Όχι δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο η εθνική επιτροπή της ομοσπονδίας.

E- Έχετε έμπειρους εκπαιδευτές για να βοηθήσουν άτομα με αναπηρίες που θέλουν να μάθουν θαλάσσιο σκι ή γουέικμπορντ;

A- Στην Ελλάδα κάθε αθλητική σχολή είναι πιστοποιημένη για προπόνηση αθλητών με και χωρίς κινητικές δυσκολίες.

E- Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται πιστεύετε ότι βοηθάει αθλητές με κινητικές δυσκολίες ,στο μέλλον μπορεί να εξελιχθεί ακόμα καλύτερα;

A- Ο εξοπλισμός είναι προσαρμόσιμος ανάλογα με τις απαιτήσεις του κάθε αθλητή και εξειδικεύεται σε αθλητές με κινητικές δυσκολίες. Μελλοντικά θεωρώ θα μπορούσε να βελτιωθεί περισσότερο.

E- Υπάρχει στην Ελλάδα και το εξωτερικό η δυνατότητα άσκησης των ΑΜΕΑ, απαραίτητες εγκαταστάσεις θαλάσσιου σκι και ποιοι είναι οι κανονισμοί ασφαλείας για αυτούς;

A- Γενικότερα στην Ελλάδα δεν υπάρχουν οι προαπαιτούμενες υποδομές πολλές φορές βλέπουμε αθλητές να τοποθετούνται στο νερό με τη βοήθεια ενός άλλου ανθρώπου. Σαφώς στο εξωτερικό υπάρχουν αυτές οι εγκαταστάσεις γιατί υπάρχει ζήτηση. Οι αθλητές σε σχέση με την Ελλάδα είναι περισσότεροι και το καθιστό σκι πιο διαδεδομένο. Δυνατότητα άσκησης υπάρχει και στην Ελλάδα αλλά είναι δυσκολότερη σε σχέση με το εξωτερικό.

Συνέντευξη Elisha Nelson (από τις Ηνωμένες πολιτείες στην Iowa)

E-Πόσα αθλήματα έχεις κάνει στη ζωή σου;

A- Ξεκίνησα με το θαλάσσιο σκι από την ηλικία των εννέα ετών με τον πατέρα μου για ψυχαγωγία. Όταν μεγάλωσα, παντρεύτηκα, είχα πολύ διαθέσιμο χρόνο και αποφάσισα να ασχοληθώ με πράγματα που μου άρεσαν να κάνω από μικρή. Αγαπώ πολύ το σλάλομ, και είναι το δυνατό μου σημείο .Κατάφερα να κάνω το πρώτο μου εθνικό ρεκόρ το 2018 στο σλάλομ. Έπειτα, το 2019 στη Νορβηγία ξεπέρασα το εθνικό μου ρεκόρ , το 2020 στην περιοχή Pleasant Grove, στην Γιούτα, ξεπέρασα όλα τα προηγούμενα μου ρεκόρ με 49 χιλιόμετρα ανά ώρα ,με 18.25 μέτρα σκοινί.

E- Αυτό το κινητικό πρόβλημα το παρουσίασες εκ γενετής η στη μετέπειτα ζωή σου;

A- Αυτό το κινητικό πρόβλημα το έχω εκ γενετής ,γεννήθηκα χωρίς ένα χέρι και στο θαλάσσιο σκι-γουέηκμπορντ ανάλογα με τα κινητικά προβλήματα του καθενός υπάρχουν διαφορετικά είδη σανίδας που βοηθούν τον κάθε αθλητή. Στους αγώνες αγωνίζονται μεταξύ τους αθλητές που έχουν παρόμοιες κινητικές δυσκολίες. Η κινητική μου δυσκολία δεν με επηρεάζει σε κανένα βαθμό έχω προσαρμοστεί πλήρως, είμαι μαμά 2 παιδιών, και προσπαθώ να ζω όσο πιο ευχάριστα τη ζωή μου.

E-Στις Ηνωμένες πολιτείες πόσα άτομα με κινητικές δυσκολίες ασχολούνται με το θαλάσσιο σκι - γουέηκμπορντ επαγγελματικά;

A- Με μεγάλη μου χαρά βλέπω πως το αγώνισμά μας έχει μεγαλύτερη απήχηση ολοένα και περισσότερο. Η ελίτ ομάδα στην οποία είμαι μέλος απαρτίζεται από 14

άτομα ,εξαιρετικούς αθλητές ,με διαφορετικές κινητικές δυσκολίες ειδικεύεται ο καθένας σε διαφορετικό αγώνισμα .

E-Με ποια κριτήρια μπορεί κάποιος να ασχοληθεί με το σκι -γουέηκμπορντ στην Ελλάδα;

A-Τα βασικότερα κριτήρια είναι οικονομικά, ειδικά εάν είσαι πρωταθλητής τα έξοδα είναι πάρα πολλά, ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται είναι πολύ ακριβός, οι μετακινήσεις για τους αγώνες, οι προπονήσεις για την προετοιμασία στους αγώνες προσθέτουν ένα μεγάλο κόστος στον αθλητή.

E- Ποιοι είναι οι στόχοι σου στο θαλάσσιο σκι- γουέηκμπορντ ;

A- Οι στόχοι μου είναι να κάνω 3 παγκόσμια ρεκόρ με προτεραιότητα στο σλάλομ και στη συνέχεια στις φηγούρες, στα άλματα. Το κάθε ένα έχει διαφορετική δυσκολία, το σλάλομ απαιτεί μυϊκή δύναμη και καλή τεχνική, το πιο τεχνικό των 3 είναι οι φηγούρες που πρέπει να ισορροπήσεις σε μια η δυο σανίδες, κάνοντας κόλπα σε περιορισμένο χρόνο, και τέλος το πιο επικίνδυνο, τα άλματα.

E-Πως μπορείς να επιτύχεις αυτούς τους στόχους?

A-Με πολύ υπομονή και επιμονή , συνεχείς προπονήσεις και αφιέρωση στο άθλημα. Οι χορηγοί είναι πολύ σημαντικοί για εμάς τους αθλητές, γιατί όση θέληση και αν έχεις αν δεν έχεις οικονομική στήριξη δεν μπορείς να υλοποιήσεις τους στόχους σου.

E-Θεωρείς ότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις- υποδομές, για να μπορέσεις εσύ και τα άλλα άτομα με κινητικές δυσκολίες να βοηθηθούν στην εκτέλεση του θαλάσσιου σκι – γουέηκμπορντ;

A-Έχουμε πολλές εγκαταστάσεις διαθέσιμες και εξειδικευμένο προσωπικό από οδηγούς σκαφών και εξαιρετικούς προπονητές. Υπάρχουν διαθέσιμες λίμνες με ήσυχα νερά ,ράμπες για την εύκολη μετακίνηση και κατάλληλος εξοπλισμός εξειδικευμένος ανάλογα με τις ιδιομορφίες του κάθε αθλητή.

E-Αυτό το διάστημα βρίσκεσαι σε κάποιον όμιλο σε κάποια ομάδα;

A-Ναι, μετά το εθνικό μου ρεκόρ ορισμένοι προπονητές των ΗΠΑ με επέλεξαν στην παγκόσμια ομάδα ΗΠΑ θαλάσσιου σκι για ΑΜΕΑ. Με αυτήν την πολύ δυνατή ομάδα πάμε να υλοποιήσουμε τους στόχους μας, με παγκόσμιες διακρίσεις και νίκες.

Συνέντευξη Jerome Elbrycht (Γαλλία)

E-Πόσα αθλήματα έχεις κάνει στη ζωή σου;

A- Ξεκίνησα το σκέητμπορντ το 1988 και το snowboard το 1991. Καθιστό σκι το 1999 και το καθιστό γουέηκμπορντ το 2007. Έχω κερδίσει δύο μετάλλια στο καθιστό σκι και 12 στο καθιστό γουέηκμπορντ.

E-Αυτό το κινητικό πρόβλημα το παρουσίασες εκ γενετής η στην μετέπειτα ζωή σου;

A-Το 1998 έπεσα από τα 6 μέτρα και τραυμάτισα την σπονδυλική μου στήλη D12-L1 με αποτέλεσμα να μην μπορώ να κινηθώ από τη μέση και κάτω.

E-Στη χώρα σου πόσα άτομα με κινητικές δυσκολίες ασχολούνται με το θαλάσσιο σκι – γουέηκμπορντ;

A-Στη Γαλλία έχουμε πολλά άτομα τα οποία εξασκούνται με αυτό το αγώνισμα ,είτε σε αρχάριο επίπεδο ,είτε στο κομμάτι του πρωταθλητισμού. Η απήχηση είναι πολύ μεγάλη και το άθλημα μας αρκετά δημοφιλές.

E-Με ποιά κριτήρια μπορεί κάποιος να ασχοληθεί με το καθιστό σκι - γουέηκμπορντ στην Ελλάδα;

A-Πρέπει να γνωρίζεις αρχικά να κολυμπάς χωρίς να φοβάσαι το νερό, να έχεις θάρρος και θέληση. Το πιο σημαντικό βέβαια είναι ο απαραίτητος εξοπλισμός που χρειάζεσαι για να εξασκηθείς, καθώς το κάθισμα το οποίο τοποθετείται πάνω στη σανίδα κοστίζει με τη σανίδα μεταξύ 2000 - 2200 €. Επομένως είναι ένα αρκετά ακριβό άθλημα που απαιτεί οικονομική ενίσχυση.

E-Ποιοί είναι οι στόχοι σου στο θαλάσσιο σκι- γουέηκμπορντ ;

A-Με την προπόνηση στο καθιστό γουέηκμπορντ κατάφερα πολλούς στόχους, βγήκα δύο φορές 1^{ος}σε πρωταθλήματα στην Γαλλία. Βγήκα 2^{ος} Ευρωπαϊκός πρωταθλητής για δύο φορές και 2^{ος}παγκόσμιος πρωταθλητής. Κατάφερα να εισαχθώ στην εθνική ομάδα της Γαλλίας. Τώρα επιθυμώ Να αναλάβω την ιδιότητα του προπονητή για να βοηθήσω με τις γνώσεις μου τις επόμενες γενιές καθιστών σκιέρ.

Ε-Θεωρείς ότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις- υποδομές για να μπορέσεις εσύ και άλλα άτομα με κινητικές δυσκολίες να βοηθηθούν στην εκτέλεση του θαλάσσιου σκι – γουέηκμπορντ;

Α- Έχουμε μία φανταστική οργάνωση την Magic Bastos, η οποία συνεχώς διαφημίζει και προσπαθεί να δείξει στον κόσμο το αγώνισμά μας. Το καλό είναι ότι υπάρχει απήχηση και ότι αποκτούμε συνέχεια καινούργιους αθλητές. Έχουμε πολλά πάρκα για καθιστό γουέηκμπορντ και σκι, τα οποία πληρούν όλες τις προδιαγραφές για άτομα με κινητικές δυσκολίες. Προσφέροντας έτσι, μεγαλύτερη ευκολία στην είσοδό τους στο πάρκο, στην προετοιμασία τους, αλλά και στην εισαγωγή τους στο νερό.

Ε-Θεωρείς ότι στις άλλες χώρες του εξωτερικού υπάρχουν τέτοιες εγκαταστάσεις;

Α- Απ' όσο γνωρίζω, Ιταλία και Ισπανία έχουν ξεκινήσει την ίδια διαδικασία που η δικιά μας οργάνωση κάνει όλο αυτό το διάστημα για τη διάδοση του αθλήματός μας.

Ε :Αυτό το διάστημα βρίσκεσαι σε κάποια ομάδα?

Α:Λόγω των καταστάσεων έχουν ακυρωθεί όλοι οι αγώνες, οπότε όλα κατά κάποιο τρόπο έχουν μπει σε μια παύση.

Συνέντευξη προπονητή Δημήτρη Αλεξάνδρου

Ε-Λίγα λογία για εσάς, με πόσα αθλήματα έχετε ασχοληθεί;

Α:Είμαι προπονητής θαλασσίου σκι, προπονητής της εθνικής ομάδας, κριτής στο γουεηκμπορντ και το θαλάσσιο σκι σε αγώνες. Ήμουν βαλκανιονίκης και πρωταθλητής στο σλάλομ και στις φιγούρες. Ήμουν ιδιοκτήτης σχολής θαλασσιών μέσων αναψυχής για 30 χρόνια στην Ερέτρια. Έχω εκπαιδεύσει γύρω στα 8.500 άτομα όλων των ηλικιών.

Ε-Έχετε προπονήσει άτομα με κινητικές δυσκολίες ;

Α:Ναι έτυχε να γνωρίσω ένα εκπληκτικό παιδί. Ξεκίνησε στην ηλικία των 8 χρονών και είχε μόνο ένα πόδι πιθανότατα το πρόβλημα υπήρχε εκ γενετής δεν γνωρίζω σίγουρα. Ξεκινήσαμε με διάφορες ασκήσεις με διάφορα είδη καθιστής σανίδας (N-

board) στο νερό για να αντιληφθεί το παιδί την αίσθηση της πλεύσης. Στην συνέχεια στη μπάρα πάνω σε ένα μονό σκι κατάφερε να σηκωθεί και άρχισε με λαβή του σκι να κάνει πίσω από το σκάφος. Κατάφερε να εκτελέσει άνετα ένα στίβο και είχε φτάσει σε σημείο να είναι ο καλύτερος παγκοσμίως στο σλάλομ. Δεν θέλησε να το κυνηγήσει περισσότερο, παρά μόνο σαν χόμπι. Το σημαντικότερο είναι ότι μας έδειχνε εκείνα τα χρόνια τον τρόπο της σύγχρονης τεχνικής του σλάλομ. Το να μπορείς να κάνεις ένα στίβο πατώντας μόνο στο μπροστινό σου πόδι ενώ πριν 25-30 χρόνια χρησιμοποιούσαν και το πίσω πόδι πολύ χαρακτηριστικά. Το παιδί κατάφερε να στρέψει το πέδιλο στην στροφή και την κόντρα με το ένα πόδι. Αυτή τη στιγμή στο μονό με το μπροστινό πόδι μπορείς να κάνεις ότι θέλεις.

E-Στην Ελλάδα πόσα άτομα με κινητικές δυσκολίες ασχολούνται με το θαλάσσιο σκι - γουεηκμπορντ ;

A -Εγώ γνωρίζω μόνο έναν αθλητή που ασχολείται ο Γιώργος Καντζίκης.

E-Με ποια κριτήρια μπορεί κάποιος να ασχοληθεί με το καθιστό σκι - γουεηκμπορντ στην Ελλάδα;

A -Πρέπει να γνωρίζει καλό κολύμπι, να υπάρχει θέληση και ανάλογα και ποιο είναι το πρόβλημα του ατόμου. Το να κάνεις πχ με ένα πόδι σλάλομ υπάρχει κίνδυνος τραυματισμού. Η εκμάθηση θέλει προσοχή. Ο αθλητής μου χρησιμοποιούσε προσθετικό μέλος και περπατούσε κανονικά , εάν τραυματιζόταν αναγκαστικά θα ήταν σε αναπηρικό καροτσάκι.

E-Θεωρείς ότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις- υποδομές, για να μπορέσεις εσύ και άλλα άτομα με κινητικές δυσκολίες να βοηθηθούν στην εκτέλεση του θαλάσσιου σκι – γουεηκμπορντ;

A – Στην Ελλάδα δεν νομίζω να υπάρχουν, είναι καθαρά θέμα προπονητή αν έχει το κουράγιο να βοηθάει στην προετοιμασία του αθλητή.

E- Θεωρείς ότι στο εξωτερικό υπάρχουν τέτοιες εγκαταστάσεις;

Στο εξωτερικό τα πράγματα είναι πολύ πιο οργανωμένα σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη.

Συνέντευξη Αλέξανδρος Φερέτος

E-Πόσα αθλήματα έχεις κάνει στη ζωή σου;

A- Έχω ασχοληθεί με το μπάσκετ , το αγωνιστικό έλκηθρο με 3^η και 4^η θέση ως μέλος της εθνικής γερμανικής ομάδας σε ένα παγκόσμιο και σε ένα ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Το καθιστό σκι το έχω σαν χόμπι ,έχω δοκιμάσει σλάλομ μου άρεσε πολύ ως εμπειρία, αλλά κατέληξα στην ελεύθερη πτώση για την οποία έχω φοβερή αγάπη.

E-Αυτό το κινητικό πρόβλημα το παρουσίασες εκ γενετής η στη μετέπειτα ζωή σου ;

A-Το κινητικό πρόβλημα συνέβη από ατύχημα στην ηλικία των 28. Έσπασα τη μέση μου, και από τότε ,έχω ακινησία από τη μέση και κάτω.

E-Στην Ελλάδα πόσα άτομα με κινητικές δυσκολίες ασχολούνται με το θαλάσσιο σκι - γουεηκμπορντ ;

A- Η ζήτηση είναι πολύ μικρή ,δεν υπάρχει αναγνώριση στο καθιστό θαλάσσιο σκι – γουεηκμπορντ. Αγώνες για ΑΜΕΑ που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στη διάδοση του αθλήματος δεν μπορούν να γίνουν λόγω έλλειψης ατόμων.

E-Με ποια κριτήρια μπορεί κάποιος να ασχοληθεί με το καθιστό σκι - γουεηκμπορντ στην Ελλάδα;

A- Πρέπει να έχεις όρεξη ,να σου αρέσει η φύση, η θάλασσα να μην έχεις φοβίες και να έχεις επιμονή. Ο εξοπλισμός είναι απαραίτητος ο οποίος κοστίζει πολύ μαζί με το τράβηγμα του σκάφους το οικονομικό στοιχείο είναι ο μεγαλύτερος παράγοντας.

E-Ποιοι είναι οι στόχοι σου ως Αλέξανδρος ;

A- Να συνεχίσω με την ελεύθερη πτώση, κάνω ταξίδια στο εξωτερικό μαθαίνω πράγματα ,πηγαίνω φίλους στο εξωτερικό για να μάθουν και αυτοί. Θέλω να το εξελίξω και να γίνω όλο και καλύτερος σε αυτό. Μπορεί το καθιστό σκι να μην είναι πρώτο στη λίστα ,αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι το αμελώ. Το καλοκαίρι θέλω να ξανά ασχοληθώ με αυτό.

E-Θεωρείς ότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις- υποδομές, για να μπορέσεις εσύ και άλλα άτομα με κινητικές δυσκολίες να βοηθηθούν στην εκτέλεση του θαλάσσιου σκι – γουεηκμπορντ;

A- Όχι, δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές και είναι και η ερώτηση ποιος θα χρηματοδοτήσει για μια κατασκευή ,όπως η ράμπα ,και τι απόσβεση θα έχει, καθώς τα άτομα που ασχολούμαστε είναι μετρημένα. Ένας γνωστός μου μάλιστα πήγε να βάλει μια μικρή ράμπα για αναπηρικό καροτσάκι ζητώντας άδεια ,τελικά έφαγε πρόστιμο. Επομένως, όταν το ίδιο το κράτος δεν χρηματοδοτεί αλλά και όταν ένας ιδιώτης θέλει να χρηματοδοτήσει και το κράτος δεν του το επιτρέπει, πώς θα βελτιωθεί η κατάσταση;

E- Θεωρείς ότι στο εξωτερικό υπάρχουν τέτοιες εγκαταστάσεις;

A- Ναι στο εξωτερικό τα πράγματα είναι πολύ οργανωμένα . Οι εθνικές ομάδες θαλασσίου σκι εισάγουν πλέον ένα άτομο με κινητικές δυσκολίες. Το άτομο αυτό αγωνίζεται στην κατηγορία καθιστού σκι- γουεηκμπορντ. Επομένως, θέσεις για ΑΜΕΑ υπάρχουν. Εξειδικευμένο προσωπικό υπάρχει να σε βοηθήσει, και καλές υποδομές φυσικά, με άμεση πρόσβαση μέσα και έξω στο νερό για άμεση εκκίνηση σε λίμνες ,χωρίς τη χρήση σκαφών , με τη χρήση καλωδίων. Η μη χρήση σκάφους επιτρέπει και τη μείωση της οικονομικής επιβάρυνσης.

Συνέντευξη Γιώργος Καντζίκης

E-Πόσα αθλήματα έχεις κάνει στη ζωή σου;

A- Κανό παρακανό για 3 χρόνια, έχω υπάρξει πρωταθλητής 2 φορές και θαλάσσιο σκι κάνω 4 χρόνια με μια τιμητική.

E-Αυτό το κινητικό πρόβλημα το παρουσίασες εκ γενετής ή στη μετέπειτα ζωή σου;

A-Μου συνέβη στην ηλικία των πέντε ετών, όπου εμφάνισα λευχαιμία την οποία ξεπέρασα μέσα σε ένα χρόνο, αλλά μου προκάλεσε κινητικά προβλήματα στα κάτω άκρα. Παρ όλα αυτά ,αυτό δεν αποτελεί εμπόδιο ούτε στον επαγγελματικό τομέα ούτε στη ζωή μου.

Ε-Στην Ελλάδα πόσα άτομα με κινητικές δυσκολίες ασχολούνται με το θαλάσσιο σκι - γουεηκμπορντ επαγγελματικά;

Α-Είμαι ο μοναδικός που ασχολείται επαγγελματικά με το θαλάσσιο σκι στην Ελλάδα. Οι υπόλοιποι είναι χομπίστες.

Ε-Με ποια κριτήρια μπορεί κάποιος να ασχοληθεί με το καθιστό σκι - γουεηκμπορντ στην Ελλάδα;

Α-Τα βασικότερα κριτήρια είναι οικονομικά, ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται είναι πολύ ακριβός, δημιουργώντας δυσκολία στη συμμετοχή ατόμων σε αυτό το αγώνισμα.

Ε-Ποιοι είναι οι στόχοι σου στο θαλάσσιο σκι- γουεηκμπορντ;

Α- Να καταστεί ευρέως διαδεδομένο και να μπορέσει να προσελκύσει περισσότερα άτομα με κινητικές αναπηρίες για να ασχοληθούν με αυτό το άθλημα.

- Στόχος μου είναι να συμμετάσχω και να καταφέρω να διεκδικήσω τον τίτλο του πρωταθλητή σε διεθνείς οργανώσεις.

Ε-Πώς μπορείς να επιτύχεις αυτούς τους στόχους;

Α- Οι χορηγοί μπορούν να βοηθήσουν σε πολύ σημαντικό βαθμό χρειάζεται δηλαδή οικονομική υποστήριξη.

Ε-Θεωρείς ότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις- υποδομές για να μπορέσεις εσύ και τα άλλα άτομα με κινητικές δυσκολίες να βοηθηθούν στην εκτέλεση του θαλάσσιου σκι – γουεηκμπορντ;

Α- Δυστυχώς, δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές για να μπορέσουμε άνετα να εκτελέσουμε το συγκεκριμένο άθλημα.

Ε- Θεωρείς ότι στο εξωτερικό υπάρχουν τέτοιες εγκαταστάσεις;

Α- Στις περισσότερες χώρες του εξωτερικού υπάρχουν τέτοιες εγκαταστάσεις, εκτός από την Ελλάδα, και μάλιστα, υπάρχουν πισίνες για τις χειμερινές περιόδους πέρα από λίμνες και θάλασσες στις οποίες με τη χρήση ενός καλωδίου μπορούν χωρίς έλξη σκάφους να κάνουν θαλάσσιο σκι-γουεηκμπορντ.

Ε- Αυτό το διάστημα βρίσκεσαι σε κάποιον όμιλο σε κάποια ομάδα;

A- Ναι βρίσκομαι στον όμιλο ελληνικών θαλασσών ,που αποτελείται από αθλητές οι οποίοι δεν παρουσιάζουν κινητικές δυσκολίες. Μέσω αυτής της ομάδας θα ήθελα να συμμετάσχω σε αγώνες ως αθλητής, δίνοντας μου δυνατότητες να ενταχθώ στην εθνική Ελλάδα.

Συνέντευξη Μάκης Καλαράς

E-Πόσα αθλήματα έχεις κάνει στη ζωή σου;

A- Σε επίπεδο πρωταθλητισμού έχω ασχοληθεί με το αλπικό καθιστό σκι στους Χειμερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες του Σότσι ,το χορό λάτιν με παγκόσμια 6η θέση ,τη δισκοβολία με Χάλκινο στους Παραολυμπιακούς της Αθήνας το 2004, και την άρση βαρών 5ος στην Ευρώπη. Ως αναψυχή, κάνω καθιστό θαλάσσιο σκι για 6 χρόνια.

E-Αυτό το κινητικό πρόβλημά το παρουσίασες εκ γενετής η στη μετέπειτα ζωή σου;

A-Μου συνέβη στην ηλικία των 17 ετών από τροχαίο ,με αποτέλεσμα να μην μπορώ να περπατήσω ,αλλά δεν το έβαλα κάτω ,και συνέχισα τη ζωή μου. Θεωρώ ότι το 2020 ένας άνθρωπος με κινητικά προβλήματα μπορεί να μειώσει κατά πολύ την αναπηρία του.

E-Στην Ελλάδα πόσα άτομα με κινητικές δυσκολίες ασχολούνται με το θαλάσσιο σκι - γουεηκμπορντ ;

A- Τα άτομα με κινητικές δυσκολίες που ασχολούνται με το άθλημα δυστυχώς είναι μετρημένα στα δάχτυλα.

E-Με ποια κριτήρια μπορεί κάποιος με κινητικές δυσκολίες να ασχοληθεί με το σκι -γουεηκμπορντ στην Ελλάδα;

A-Το άτομο το οποίο θέλει να ασχοληθεί πρέπει να είναι σχετικά αυτόνομο. Δηλαδή, να μπορεί να ντυθεί ,να φορέσει τον εξοπλισμό του, να μη χρειάζεται απαραίτητα τη βοήθειά ενός 2ου η 3ου ατόμου. Σημαντικότερος παράγοντας βέβαια, είναι ο οικονομικός ,καθώς η αγορά του εξοπλισμού χρειάζεται ένα μεγάλο ποσό χρημάτων, αλλά και το ίδιο το άθλημα είναι αρκετά δαπανηρό.

E-Ποιοι είναι οι στόχοι σου στο θαλάσσιο σκι- γουεηκμπορντ;

A-Λόγω της καραντίνας τα χιονοδρομικά του αλπικού σκι είναι κλειστά ,άλλα είχα στόχο να πάω φέτος σε διάφορους αγώνες της Ευρώπης και θέλω να συμμετάσχω στους ολυμπιακούς αγώνες του 2022.

E-Πως μπορείς να επιτύχεις αυτούς τους στόχους;

A- Μόνο άμα το δεις σοβαρά και αφοσιωθείς σε αυτό που θες να κάνεις αφιερώνοντας πολύ προσωπικό χρόνο, μπορείς να το πετύχεις. Επιπλέον, χορηγοί μπορούν να βοηθήσουν στην επίτευξη αυτών των στόχων χρηματοδοτώντας τον εξοπλισμό σου, τα ταξίδια σου και τις διαμονές σου, κάνοντας σε να φτάσεις ένα βήμα πιο κοντά σε αυτό που θες να πετύχεις.

E-Θεωρείς ότι υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις- υποδομές για να μπορέσεις εσύ και τα άλλα άτομα με κινητικές δυσκολίες να βοηθηθείτε στην εκτέλεση του θαλάσσιου σκι – γουεηκμπορντ;

A- Όχι ,δεν υπάρχουν οι απαραίτητοι παράγοντες για να κάνουμε ευκολότερα το καθιστό σκι η γουεηκμπορντ ,δεν υπάρχει τίποτα οργανωμένο. Πρέπει να είσαι τυχερός να γνωρίζεις κάποιον φίλο που έχει σκάφος για να σε τραβάει εάν δεν μπορείς να το υποστηρίξεις οικονομικά. Εξειδικευμένη καθοδήγηση δεν υπάρχει, ούτε κατάλληλες προδιαγραφές για τον χώρο που γίνεται το άθλημα.

E-Θεωρείς ότι στο εξωτερικό υπάρχουν τέτοιες εγκαταστάσεις;

A-Στο εξωτερικό η απήγηση είναι πολύ μεγαλύτερη και σε επίπεδο πρωταθλητισμού, αλλά και στο κομμάτι της αναψυχής. Υπάρχει οργάνωση, εξειδικευμένο προσωπικό, οι κατάλληλες προδιαγραφές και οι κανόνες ασφάλειας που μπορούν να προσφέρουν μια ομαλότερη διεξαγωγή του αθλήματος.